

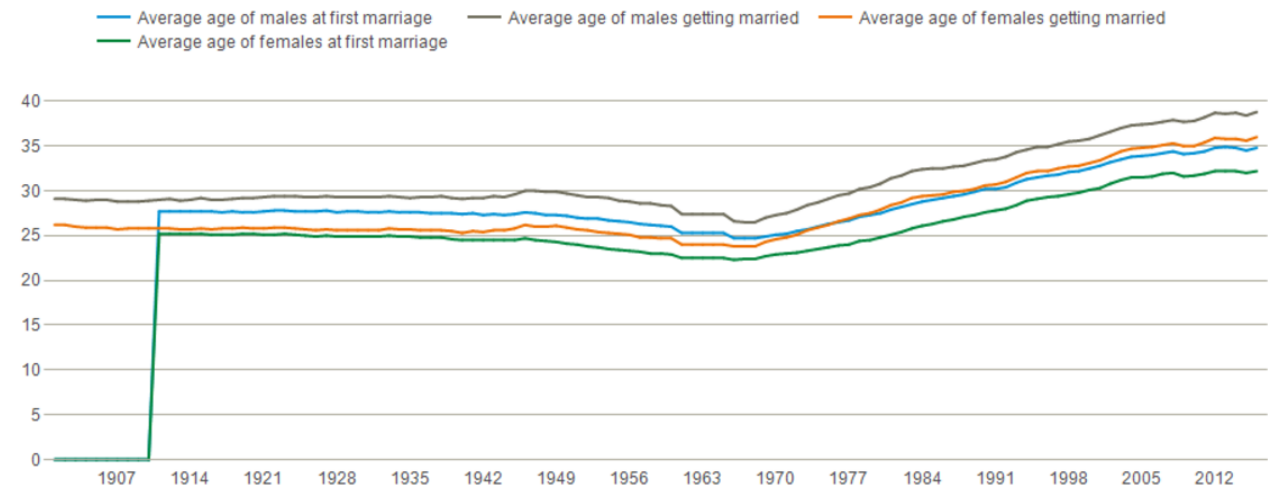
Appendix

Content

Figure 1: Graph showing an increase in age of marriage, both first time and in average	2
Figure 4: Graph I: Depicts a steep increase in the average of first-time parents	2
Figure 5: Blue: Single women with one child, Yellow: Single women with two children. Graphs depicts an increase in the number of single mothers	3
Figure 7: Shows the increase of single women with no children.....	4
Figure 8: Shows the increase of single men with no children	4
Figure 9: Shows the increase of same-sex registered couples (green) anFigure 10: Showing an increase in couple who have chosen to live together without holy matrimonyd same-sex married couple (blue)	5
Figure 11:Showing an increase in couple who have chosen to live together without holy matrimony	5
Original Transcripts (Danish).....	6
Interview with Mette	6
Interview with Katrine	21
Interview with Anders.....	37
Interview with Clara.....	53

Average age of males and females getting married

Age:

Source: Statistics Denmark

Figure 1: Graph showing an increase in age of marriage, both first time and in average

Gennemsnitsalder for fødende kvinder og nybagte fædre

Alder: Gennemsnitsalder for førstegangsfødende kvinder

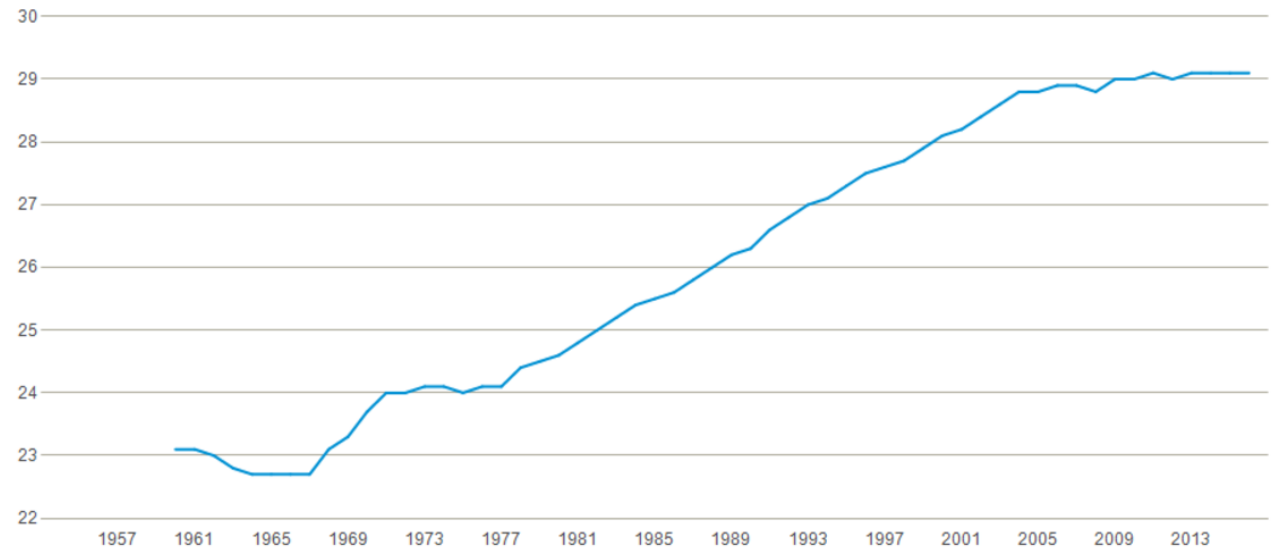
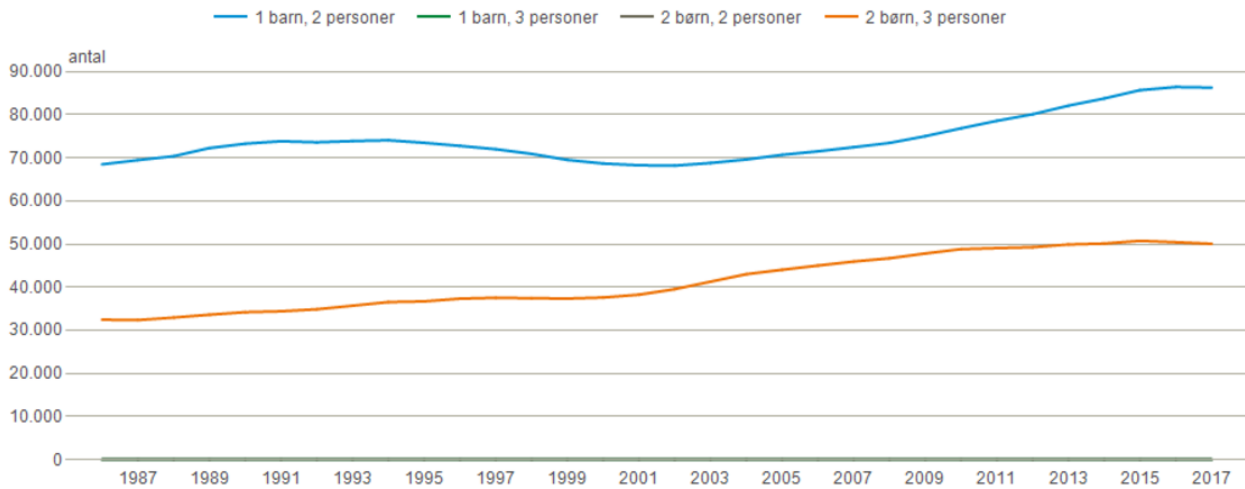

Figure 2: Graph I: Depicts a steep increase in the average of first-time parents

Familier 1. januar

Familietype: **Enlige kvinder** | Område: **Hele landet** | Antal børn, Familiestørrelse:

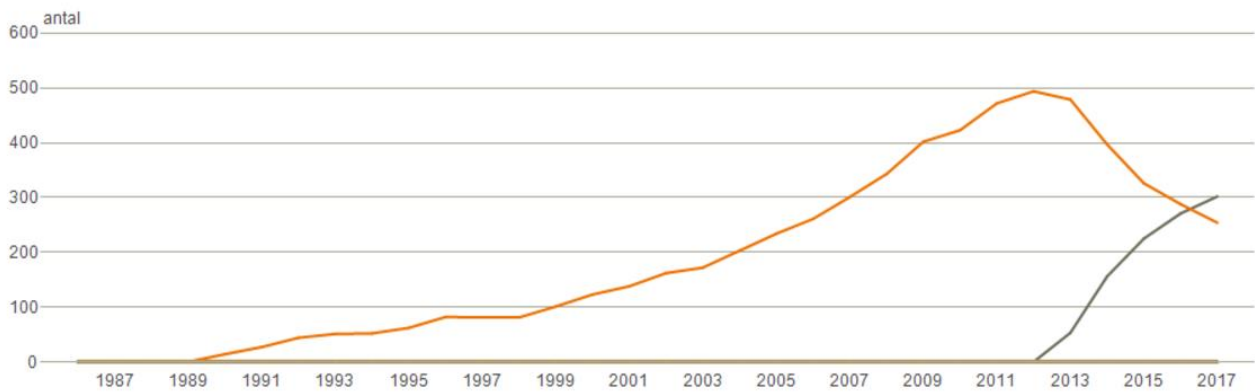
Kilde: Danmarks Statistik

Figure 3: Blue: Single women with one child, Yellow: Single women with two children. Graphs depicts an increase in the number of single mothers

Familier 1. januar

Område: **Hele landet** | Antal børn, Familiestørrelse, Familietype:

— 1 barn, 2 personer, Ægtepar med samme køn
 — 1 barn, 3 personer, Registreret partnerskab
 — 2 børn, 3 personer, Ægtepar med samme køn
— 1 barn, 2 personer, Registreret partnerskab
 — 2 børn, 2 personer, Ægtepar med samme køn
 — 2 børn, 3 personer, Registreret partnerskab
— 1 barn, 3 personer, Ægtepar med samme køn
 — 2 børn, 2 personer, Registreret partnerskab

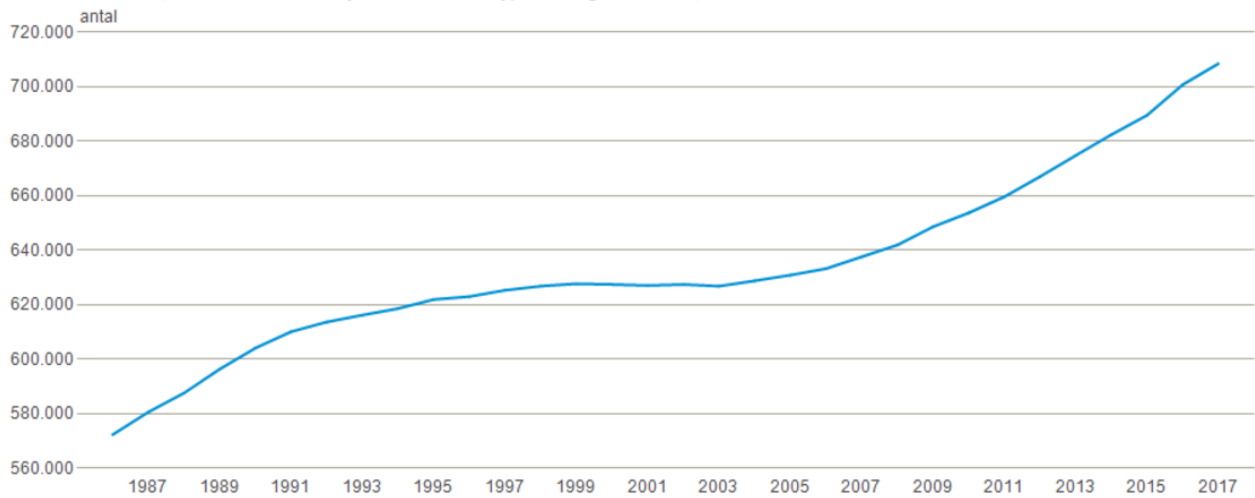

Kilde: Danmarks Statistik

Figure 4: yellow graph: 1 child, three people, registered partnership, grey graph: 1 child, three people, same-sex married couples. The graphs show an immense increase of same-sex couples with children

Familier 1. januar

Antal børn: **0 børn** | Familiestørrelse: **1 person** | Familietype: **Enlige kvinder** | Område: **Hele landet**

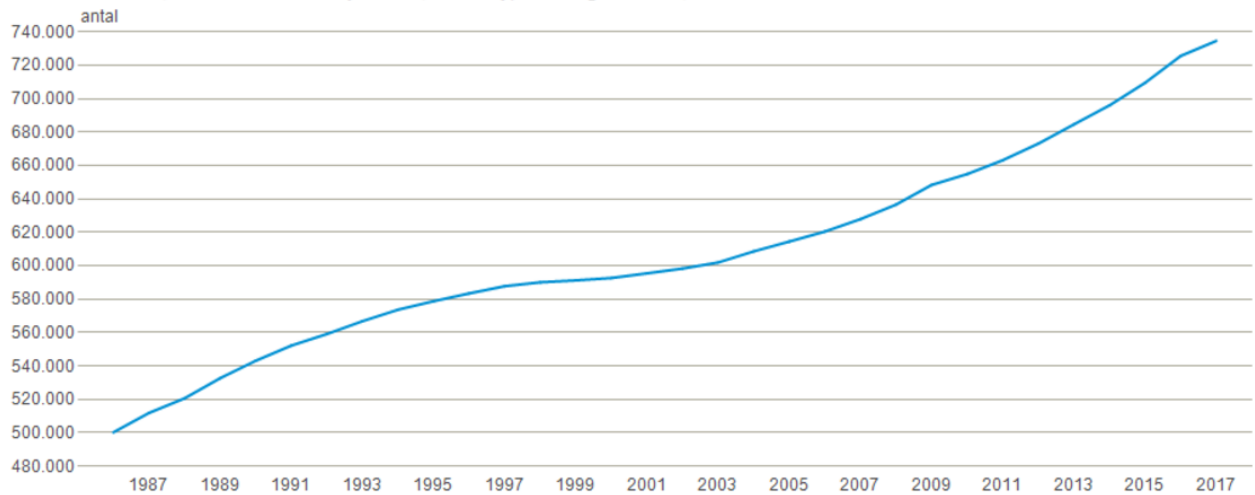

Kilde: Danmarks Statistik

Figure 5: Shows the increase of single women with no children

Familier 1. januar

Antal børn: **0 børn** | Familiestørrelse: **1 person** | Familietype: **Enlige mænd** | Område: **Hele landet**

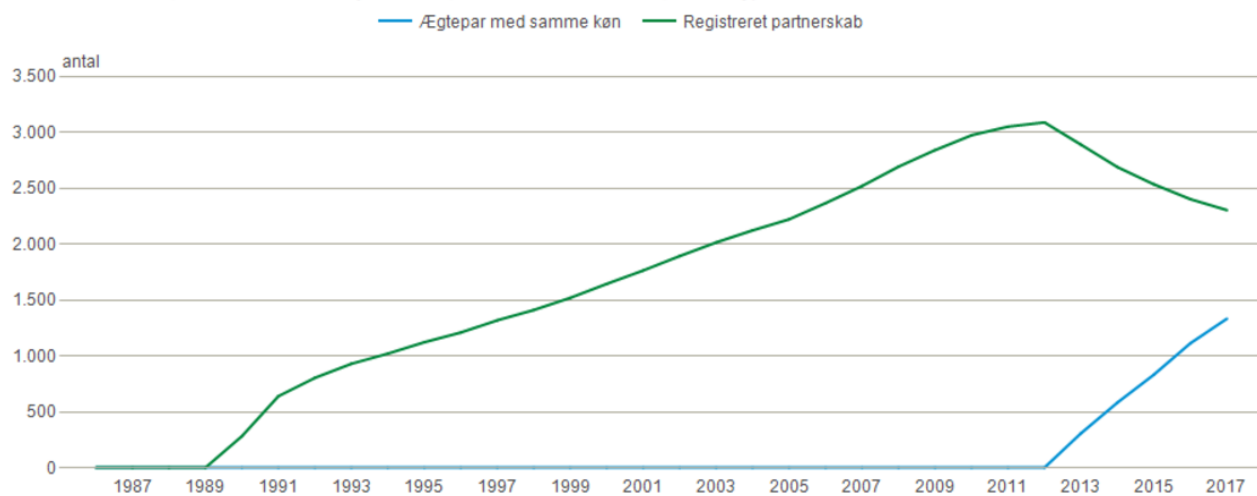

Kilde: Danmarks Statistik

Figure 6: Shows the increase of single men with no children

Familier 1. januar

Antal børn: **0 børn** | Familiestørrelse: **2 personer** | Område: **Hele landet** | Familietype:

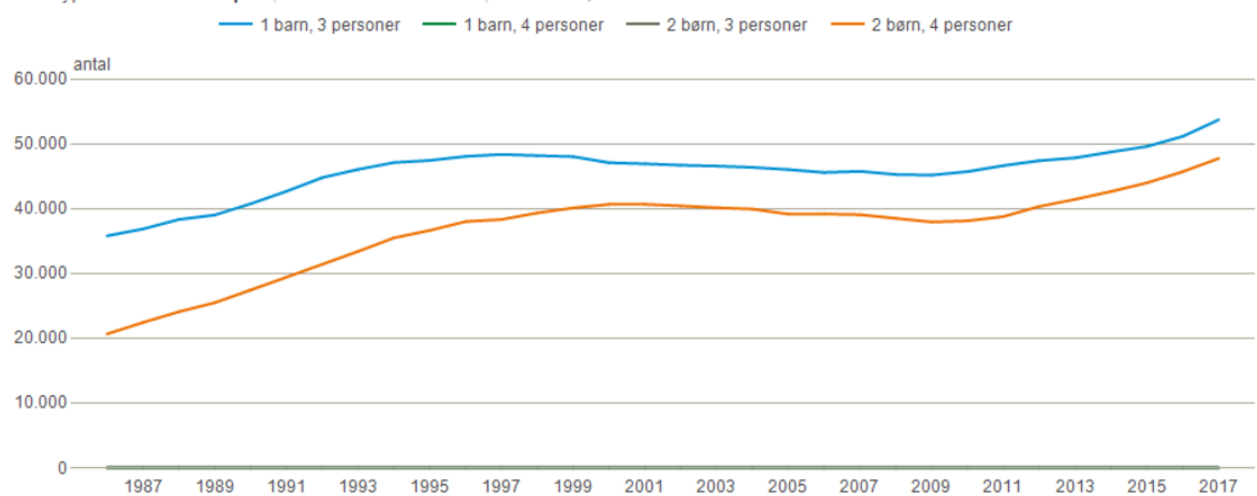

Kilde: Danmarks Statistik

Figure 7: Shows the increase of same-sex registered couples (green) and Figure 8: Showing an increase in couple who have chosen to live together without holy matrimony same-sex married couple (blue)

Familier 1. januar

Familietype: **Samlevende par** | Område: **Hele landet** | Antal børn, Familiestørrelse:

Kilde: Danmarks Statistik

Figure 9: Showing an increase in couple who have chosen to live together without holy matrimony

Original Transcripts (Danish)

Interview with Mette

Interview med Mette

Værsgo Mette.

M: Ja... Jeg hedder jo Mette, og-oh... Og jeg er født i 1992. I december. Øh, jeg er den ældste af 4 børn... Hvor mine forældre stadig er sammen. Æh... Og jeg er vokset op i Lyngby... Øh, og hvor min mor også er fra. Hvor min far så er fra Jylland... Øhm... Ja, sådan, Sådan uddannelsesmæssigt, har jeg gået i, ja, folkeskolen, gymnasium, efterskole... Øhm... Ventede... 2 år inden jeg startede på gymnasi-nej, undskyld- på-- Universitetet. Øhm, hvor jeg først læste til... Ude på RUC med henblik på at blive journalist. Og nu læser jeg så, øhm, litteraturvidenskab. På Københavns Universitet. Det er så... The facts. Ja, hurtigt.

J: Hvordan var din familie?

M: Jamen min familie er jo, sådan, på papiret med sådan kernefamilieagtigt. Øh... (pause), ja, sådan, de har mødt hinanden gennem spejder, så det fylder meget i min familie (griner lidt flovt), øh, hvor man ligesom... Lidt ligeså meget en livsholdning. Der ligesom gør sig gældende i forhold til at tage på ferie, og hvordan man ligesom behandler andre, og... hvordan man ligesom bruger sin fritid, f.eks. Fordi de jo begge to er meget aktive, sådan forenings- eller spejderforening eller organisation. Ja... Og så er vi jo sådan, to piger og to drenge. Som er sådan ret forskellig. Sådan, min ældste bror er f.eks. lige nu værnepligtig ovre i Holstebro. Øh... Og har sådan... En meget sådan - det skal nok gå agtig tilgang til tilværelsen, og hvor jeg er sådan den lidt mere den ængstelig type - ikke sådan umodig, vil jeg sige - hvis jeg sådan skal proppe nogle labels på, men sådan,

J: Lidt mere påpasselig måske?

M: Ja, lidt mere tankemylder. Der skal rimelig meget processering igennem, før jeg kan træffe en beslutning. Æhm, ja. Og så er der så Morten og Marie. Marie går i Gymnasiet og Morten går i ... Altså, 8. eller 7. [klasse] (griner lidt fjoget). Æh... Men, det er jo ret sjovt at have en bror, der er så meget yngre, fordi han kan f.eks. ikke huske, at jeg har boet hjemme.

J: Nåeh! Ej, hvor sjovt.

M: Ja, men øh. (Smiler) - Jeg har ret meget optur over ham. Eller, det har jeg jo over dem alle sammen.

J: Hvad vil du sige, hvis d sådan skulle snakke om strukturer eller hvordan I sådan interagerer med hinanden? Hvis du kan sætte ord på det.

M: Ja, altså, sådan... øhm.... Jeg tror, ... Mmm.... (pause) ... Det er sådan meget... Snakker meget sammen rundt om middagsbordet, agtigt. Måden vi sådan er sammen på. Øhm... Der er jo ret mange sådan forskellige interesser, så der kan godt være ret meget konflikt eller misforståelser, ved de der samtaler, kan man sige. Og så er vi ikke sådan et-øh følsomt agtigt hjem. Det er lidt mere på overfladen på en måde. Det er ikke sådan, at vi får snakket om alt, derhjemme.

J: Hvad er alt?

M: F.eks. sådan... Sådan noget med at delagtiggøre sit følelsesliv. Det har aldrig været så naturligt, æh, for mig. Det føles meget som en manifestation på en eller anden måde, når man sådan deler et eller andet. Hvilket ikke bliver mødt med sådan noget dårligt, men bare sådan, det er bare ikke så naturligt.

Øhm... Det er sådan mere sådan noget med at det, jeg tror det hænger sammen med at vi .. Får meget lov til at, vi er måske meget selvstændige eller sådan noget. Altså, vi får meget lov til at gøre hvad vi ville. Men derfor er vi heller ikke så vant til at skulle.. Ligesom, vende vores valg med vores forældre. Hvis man skal prøve at forstå det på én eller anden måde, så kan man se det på dén måde.

Jeg ved ikke, om det gælder dem alle sammen (hendes brødre og søstre), men det gælder i hvert fald for mig.

J: Okay, det kan godt være, at vi vender tilbage til din familie. Men'æhm... Hmm.... Se, hvordan kan jeg stille det her spørgsmål på en,, på en måde, der giver mening. Mmm... Okay, sådan helt bredt - hvordan vil du beskrive venskab? Med udgangspunkt i dig selvfølgelig, ikk'. Ikke objektivt set. (Mette griner lidt)

M: Jamen, okay, ja. Jeg sådan, tror, eller jeg ved, at relationer betyder ... Sindssygt meget for mig. Øhm, og det er en ret stor del af den måde jeg forstår min måde at være i verden på. At den er bygget sådan meget op, omkring det her med at have nogle stærke relationer. Øhm... Og jeg tror også, øh.. Altså, sådan, jeg tror meget på fællesskaber - jeg tænker venskab som sådan et mini-fællesskab, ehh...

J: Minde?

M: Mini-fællesskab, øhm... Som sådan ligesom, det som... kan/skal/bør styre verden på en eller anden måde, ikk'? Altså, sådan på det personlige, så synes jeg også bare, at venskab er sådan bare, virkelig vigtigt, fordi det,

sådan, æh.. .Er en måde at forstå sig selv som okay. Altså, det legitimerer jo én vildt meget, at man er i stand til at bygge de relationer, som man jo er. Øhm, det synes jeg sådan, ... Vender meget tilbage til en.. Eller sådan... Jeg tror, jeg har tænkt meget sådan noget med, at hvis jeg kan være venner med dén og dén person, så er jeg jo, faktisk, rigtig fed. For de er jo rigtig fede - agtig, logikken. Ehm... Ja. Ja, jeg trivedes meget med mange venskaber. At have mange relationer - mange nære relationer. Det er sådan godt for mig.

J: Nu bruger du ordet relationer, ikke? [Ja?] æhm, hvordan vil du definere relationer? Er det ligeså meget... Altså, lidt fjernere relationer - ligesom os to f.eks., eller relationer i relation til det her mini-fællesskab, er det i forhold til din nære venner, som du ses, sådan. Altså, hvordan vil du sådan definere relationer?

M: Ja... Det er nok... Det kan godt også indeholder de mere distancerede relationer, ikke'? Altså, hvor det handler om.. Sådan noget med at ville hinanden det godt uden at man nødvendigvis har hinanden inde på livet-agtigt. Øhm. Ja.

J: Okay. Så relationer er ligeså meget sådan din social circle, som ligesom... Konstituerer dit liv, eller sådan, det er i hvert din ramme-agtigt?

M: Ja... Altså, ja, jeg tænker... Ja. Det kan man måske godt sige. På en eller anden måde, gennem bånd til andre også har bånd til virkeligheden, på en eller anden måde (Mette griner lidt fåret)

J: Helt sikkert. Dine nære venner. Hvordan vil du definere nære venner? Altså, hvis nu man ikke taler om fjerne relationer, men dem du ligesom ses, eller der hvor du ligesom ligger til følelser over på dem - hvordan vil du sådan karakterisere det?

J: Lad mig se, altså, hvis man taler sådan ligesom emotions f.eks., ikke? Hvilke, nu siger du, at ikke bruger din familie så meget - hvordan vil du så sige, at du bruger din venner - følelsesmæssigt - i forhold til din familie?

J:... Du snakkede f.eks. om dine tankeprocesser - altså, hvordan bliver dine tankeprocesser bearbejdet? F.eks. Følelsesmæssigt bearbejdet gennem... ?

M: Ja, lige netop! Altså, mine nære venner, de.. Dem bruger jeg sådan... Ja, de.. Det er dem, der ved, hvor jeg er henne i mit liv. Sådan, følelsesmæssigt. Men jeg tror også, at jeg bruger dem sådan... Øh... hmm... Jeg synes faktisk, at det er lidt svært spørgsmål. Jeg skal lige prøve, at tænke mig lidt om. (pause)

Ja, jeg vil sige, at mine nære venner er dem, som jeg... (pause) hm... Ja, altså, hvor det er naturligt.. Det er meget... Hvor man sådan, ufiltreret, selvfølgelig, deler sine bekymringer og sine ... Ja, og.. og altså, og også sine glæder. Og det er også der, man har et enormt stort behov, for at være der for den anden... Sådan. både ... at kunne sige ting, og kunne sige dem ærligt - men også om behovet for at kunne være der for de andre. øh.. Det synes jeg, er et ret stort behov jeg har, når nogle af mine nære venner...

J: Ja. Øhm. Hvis nu jeg kaster ord ud såsom omsorg og intimitet - hvordan vil du ligesom sætte det i relation til dét, du lige har beskrevet?

M: Ja, men... Så vil jeg sige, at... Oy, jeg synes godt nok, at det er rigtigt svært.

J: Altså, jeg forventer ikke at du siger noget nødvendigvis (smiler)

M: Nej, nej - jeg er med på det (griner lidt)

M: Jamen altså-- Altså, fordi... ift. intimitet og omsorg - altså, jeg tænker, at når du siger bare sådan, at det er en relation jeg har med... Med mange faktisk... altså, sådan, hvor det netop er en intim relation, hvor man fysisk har også rørt ved hinanden. Ja, kan være nøgne overfor hinanden. JA, det er jo sådan det fysiske. hm... Ja, man passer på hinanden jo. Men jeg ved ikke sådan helt, hvad jeg skal sige.

J: Nej... Altså, hvis du selv skulle prøve at sætte ord på det - du har lidt allerede været inde på det - men hvis du skulle sætte ord på din følelser - hvis nu du skulle nævne fem ord, der beskriver dit forhold til dine.. Fem bedste veninder eller kammerater, hvordan ville du så... Hvilke ord ville du anvende, hvis du skulle beskrive de følelser du har. F.eks. nærhed, omsorg, ømhed - du ved, et eller andet, ikk'?

M: Jo... Okay, jeg tror, jeg ville vælge... Humor (hæhæ), ja.. Æhm... Og så vil jeg vælge hverdag. Er det en følelse? Det kan man måske ikke sige.

J: Nej, men fedt ord."

M: æhh... mmm.... Ja, og så sådan det, at være kærlig. Og---... Måske også kreativitet, faktisk.

: Ja? Hvordan giver det [kreativitet] sig til udtryk?

M: Jamen, altså, jeg tror sådan...Nogle af mine relationer er jo sådan stærke på den måde at man sådan, at det ligesom et inspirerende sted at være, hvor man ligeom bruger den energi sammen, sådan, lysten til at være sammen, bliver til lysten til at skabe.

J: Okay , fedt.

M;: Ja,,

J: Vil du så sige, at det er en proces, når man er sammen med sine venner? At der ligesom bliver skabt, altså, venskabet bliver skabt i kræft af at man også arbejder på det? Altså, hvis det giver mening. Ikke arbejde på, sådan, at det ikke kommer af lyst, men at det er noget man også arbejder på, nogle gange, sådan, at man skal maintaine et venskab?

M: Neh, ikke rigtigt. Altså, øh,

J: Hvad er det I skaber?

M: Jo, f.eks. har jeg en veninde, hvor vi snakker meget om sådan noget med at skrive sammen, og hvor vi, altså, det er jo meget konkret faktisk. Og så har jeg nogle - sammen med Ronja, f.eks. har vi jo sådan et skrive-kollektiv, som jo kommer sig af lysten til at være sammen, sådan primært. Og nu udgiver vi jo en bog og alt muligt. Det er jo f.eks. en måde hvor at venskabet, er kommet først, men at den dynamik der har været, har været en dynamik, vi har lyst til at videreføre til et eller andet produktivt. Sådan..- At, det tror jeg også, er sådan noget, som jeg tænker på, når jeg siger, at venskaber eller relationer er sådan noget som er forskelsskabende. Hvor det ikke kun er i ens mikrokosmos, at det er vigtigt, men at det også er udadtil at det er vigtigt.

J: Fedt.

M: Jeg vil gerne sige det sidste ord. Og det tror jeg, er ærlighed. Jeg tror, jeg mangler ét til i de der fem ord.

J: Ja?

M: Det synes jeg bare er sådan... Vigtigt. Nu spurgte du jo ind til det der med familien, og det tror jeg meget er sådan, modet til at være ærlig, det tror jeg også er sådan noget der kommer i mange af mine venskaber. Eller sådan... Ja.

J; Har du nogensinde prioriteret det platoniske venskab over det romantiske forhold?

M: Hmm... Altså, jeg er blevet tvunget til det i hvert fald. Altså, hvis man kan sige det sådan.

J: ?

M: Jeg har i hvert fald prøvet at vælge venskaber over det at skulle være sindssygt hard-broken over en person. Så det kan man vel godt sige? Men jeg har ikke prøvet så meget det der med at det er bedre, hvis vi bare er venner - eller, at vi ødelægger det med noget mere [Mette har misforstået mit spørgsmål)

J: Jeg tænker mere i forhold til at man sådan helt konkret fravælger det romantiske fordi man i nogle forhold måske faktisk oplever, at man har lidt nok i den relation.

M: Altså, i sådan konkrete forholdssituationer, har jeg ikke prøvet det.

J: hmmm... [Mette svarer stadigvæk på et andet spørgsmål]

M: Men vil sige, at jeg stadig synes, at det er min generelle oplevelser, at jeg sådan egentlig er, er ret opfyldt af mine venskaber. Sådan at, det er DET der konstituerer én fremfor det romantiske relationer. Det er meget med noget ekstra. Som princippet også har noget at gøre med, hvornår man også har haft kærester.

J: Hvornår fik du din første kæreste?

M: Jamen det var jo faktisk Louis, jo. Så. Det var jo i... Mens vi gik på universitetet.

J: Hvor gammel var du?

M: 22 år? 23?

J: Tror du, at det har ændret den måde, at du former dine platoniske relationer på? Ift.

M: Altså, fordi det var relativt sent, eller hvordan?

J: Ja, kunne du forestille - uden at du selvfølgelig har været i dens andens sko, som hedder sig, at man går fra én kæreste til den anden siden man var 16 - men kan du forestille det, at har påvirket den måde, du relaterer til dine veninder?

M: Ja, at det har været en prioritet? Ja, 100%.

J: Tror du, at det ville have ændret den måde, at du havde relateret til Louis, hvis ikke du havde haft så stærke venskaber?

M: Det er et rigtig godt spørgsmål. Ja... Det tror jeg, fordi at... Jeg tænker at mange af mine relationer giver mig rigtig meget, som ikke har noget med ham [Louis]at gøre. Som de jo opfylder [hendes relationer] uanset om han - eller en eller anden - opfylder. På den måde, er det aldrig alt over på én

relation. Sådan som et romantisk forhold. Det er meget spredt udover mange mennesker. Det er meget forskelligt, hvordan jeg bruger mine venner. Jeg tror, at det er nice at være ærlig på dén måde. OG hvor at det er... Ligesom...

J: Hvordan bruger du så dine venner? Det skal forstås som i at du udnytter. Men ift. dig som person.

M: Det er meget sådan noget med at dele mine følelser. Sådan som følsom person, en som har vildt meget brug for at få anerkendelse, alt det der, man føler - det er på dén måde, at jeg bruger mine venner meget. Og så bruger jeg dem jo også til sådan, ja, i det daglige. At det daglige er fedt, fordi det sådan.. F.eks. det der med at komme hjem til dem jeg bor med, som er mine meget tætte veninder med, og vigtigheden i at kunne dele dagligdagen med dem. Det bruger jeg dem meget til.

J: Tror du, at dine venner til konstituere det samme i dit liv og i din livsforståelse - og af dig selv, for dens sags skyld - senere i dit liv?

M: ja, jeg kan faktisk ikke rigtig forestille mig det anderledes.

J: Hvis man nu kigger på dine forældre, og man ser den klassiske kernefamilie, så vil man jo typisk se en struktur, der hedder far-mor-og-børn, hvor man.. Er tilbøjelig til at sige, at det er deres primære kilde til omsorg og intimitet, og det som jeg forestiller mig at du får hos dine veninder. Tror du, at du kommer til at leve et andet liv, end dine forældre? Hvad det angår.

M: Ja, det tror jeg. Faktisk. Det er lidt svært at sige, da jeg også godt kan se, at det er andet liv, at de lever - når man har karriere og børn at tænke på. Ja, jeg tror, at det kommer til at,.. Jeg kan ikke forestille mig ikke at ses meget med mine venner - at bruge mine venner meget på sådan en...

J: Hvis nu vi snakker om, familie - kunne man da sige, at dine nuværende venner, bruger du lidt som en familie? Altså, at du har svært ved at forestille dig et liv uden dem, da du bruger dem - i og med, at du anvender ord såsom "hverdag" og at du har brug for deres anerkendelse ift, dig selv og i forhold til hvordan du forstår verden. Og i forhold til dig som et følsomt menneske, at det faktisk substituerer din familie? (22:50)

M: Ja, men det tror, jeg godt, at man kan sige.

-- Vi griner lidt over det _måske lidt for_ ledende spørgsmål.--

M: Jo, men sådan ledende spørgsmål aside, så vil jeg sige, ja, det er sådan set meget fint sat ord på. Jeg ser ikke min familie ret meget heller, .. Altså, ift. at de bor en cykeltur på 20 minutter væk..

J: Nu kommer jeg lige med min egen observation. Fra mit eget liv. Jeg har også tit et behov for, at der er nogle der... Observerer mit liv. Altså, nogle der ligesom dokumenterer mit liv, hvor mine forældre jo altså ikke dokumenterer mit liv. I mit voksenliv, fordi alt det jeg oplever, og alt det der udgør mig liv, det er jeg i kræft af mine venner, da det er dem, der ligesom har været der hele vejen igennem, ikk'? Og det deler jeg jo ikke med mine forældre helt på samme måde. Så at besøge mine forældre nu, er jo ikke det samme, som at besøge mine mine venner og veninder. Så jeg tænker, at dette også kan have noget at gøre med, at altså,

M: Ja, det kender jeg vildt godt. Det er ret meget den samme følelse, jeg har. AT jeg også er meget tilbøjelig til at glemme at dele tinge med min familie. f.eks. har jeg ikke lige fået fortalt dem, at vi laver denne her bog f.eks. Fordi at jeg er så vant til, at det jo ikke er dem som er en del af det alligevel, og hvis jeg fortæller dem det, så siger de bare "okay, nå hvor spændende. Nice to know". Og ligesom kender ikke mig i det, og stiller derfor ikke de spørgsmål, som man synes, der er spændende at blive stillet. Ja, så det kender jeg vildt godt. Ja, jeg kender jo ikke den der formulering du bruger med sådan der, et... Ja, at det ligesom er vennerne der har været det. At det er DEM der kan forstå hvem du er, i din verden NU.

J: Hvis vi nu vender tilbage til livet, og din forestillingerne omkring hvordan livet er om, sig, 10 år - hvordan ser du så dig selv? Umiddelbart.

M: Jamen, altså. Mmm.... Jeg forestiller mig faktisk at... Øh.. En hverdag med sådan mange... Med mange møder med mange mennesker. det er sådan, jeg gerne vil have det. Ja, ikke så meget med at være alene. professionelt håber jeg også på, at kunne arbejde i samarbejder. Jeg ved ikke, jeg gør mig ikke så mange forestillinger omkring sådan noget med familieliv, faktisk. Det er svært for mig, at sige noget ægte ift. om jeg forestiller mig at have sådan en konventionel familie eller ej. Ehm...

J: Nu kommer jeg lige med en anekdote fra en af mine veninder. I forhold til... Nej, faktisk - lad mig lige starte forfra - hvordan vil du karakterisere en familie? Uden at være politisk korrekt, men bare sådan din helt umiddelbare indskydelse?

M: Ja, men det tror jeg, at jeg er ret konventionel. Der tænker jeg, at det er øh... Det er når man har et liv sammen, eller en historie sammen. Øh.. jeg prøver lige at føle efter, om jeg sådan ærligt synes, at det indebærer børn. Det tror jeg. Et eller andet med nogle generationer. Eller sådan noget.

J: Helt sikkert. Så børn vil som udgangspunkt være et omdrejningspunkt?

M: Ja, det tror jeg.

J: Okay... Ja. Skal det være din egne børn?

M: Det tror jeg ikke.

J: Så man kan sagtens 'performe' en familie, uden at det behøver AT VÆRE BLOODRELATEREDE?

M: Ja...

J: Performativt, skal ikke forstås som værende kunstigt, men nærmere et spørgsmål om noget strukturelt.

M: Ja, jeg forstår. Jeg tror, det er meget abstrakt. Et eller andet á la, man former et liv for nogle andre end sig selv.

J: Man giver livet videre, eller et eller andet?

M: Ja, sådan. Man nærer omsorg for... Eller, ja.

J: Har du nogle forestillinger om at-øh, at man har en soul mate, eller en partner for resten af livet?

M: Nej,

J: Nej. Den her forestilling om, at I måske ikke nødvendigvis er sammen for resten af livet, tror du, at det har nogen indflydelse på hvordan du igen relaterer til dine venner?

Måske er det lidt for tidligt at sige nu, men hvis nu man ser på skilsmissemfamilier, og man så ser at lige pludselig, så skal de til at, så har de fælles venner, og så ved man ikke rigtigt hvilket parti man skal tage - men denne her forestilling om, at du allerede nu har en klar overbevisning om, at det her ikke nødvendigvis er for resten af livet - giver det dig en mere sådan... Et større behov for også at have nogle faste og nære relationer udenfor ... Et eller andet samliv med én person.

M: Klart. Altså, jeg ved ikke med tidsperspektivet. Altså, sådan. Det er jeg ikke sikker. Men når det så er sagt, altså, så ja, det... Jeg ved ikke, om det er den eneste faktor, men det er helt klart sådan... Jeg synes ,det er vildt vigtigt, at holde fast på vennerne, da jeg ikke har lyst til at placere alt på noget som man også godt ved, er - i en eller anden forstand skrøbeligt. Altså, måske er det stærkt, men det er også. Ja, det er ligesom noget andet end et venskab.

J: Hvori ligger forskellen?

M; Jeg tror at.. Man kan jo godt slå op som venner, men... Øhm... Altså, udover det fysiske...

J: Når du siger det fysiske, så mener du det seksuelle?

M: Ja, præcis. Det er et lidt svært spørgsmål. Men altså, måske en mere grundlæggende tillid til at det-æh... Ej, det ved jeg faktisk ikke rigtigt. Fordi det er jo ikke altid, at der er så stor en forskel egentlig, når man trækker dét fra [det seksuelle], øh.. Og man bliver jo nødt til, at, altså, selvom jeg siger, at jeg ikke tror på, sådan, soul mates på dét måde, så er det jo også sådan lidt - altså, det tror jeg jo ikke på ift. romantiske relationer, men jeg tror jo på Friends Forever. Så jeg ved ikke, det er jo lidt svært at sige. Om jeg egentlig ikke tror på det. Også fordi jeg tænker meget på, at mig ift. romantiske relationer, at jeg bliver nødt til at tro på - på én eller anden måde - for ellers så er der jo bare ikke nogen grund til at gøre det, fordi jeg har så mange, altså, nice venskaber også, der ikke... Sådan. Det, - altså, sådan er det jo med alle, men man gider jo ikke rigtig engagere sig i den form for relation, hvis man ikke forestiller sig, at det skal vare ved.

J: Romantiske relationer?

M: Ja, det tror jeg. At det er en del af det - at man bliver nødt til at forestille sig det, selvom man også godt ved, at det er det nok ikke sådan, at det kommer til at være.

J: Ja, så det bliver sådan lidt noget double think?

M: Hvad betyder det?

J: Nå, altså, at du måske i baghovedet har en eller anden forestilling om, at dette måske ikke ved for evigt, men at du samtidig også holder den tanke at det her bliver ved for evigt - så man simpelthen har to tanker på samme tid, som fungerer i harmoni, selvom det ikke helt giver mening. Så det er double think.

M: Ja, ja, jamen det jo nok præcis sådan som det er. For mig, tror jeg.

J: Jeg tænker... Nu kender vi allesammen udtrykket kæreste-kedelig, ikke? Hvor man ligesom, fordi man er så forelskede, at man hele tiden - at man aldrig går ud en lørdag/fredag med sine veninder, f.eks., men at man bliver hjemme med sin kæreste og ser film og hygger sig, ikk', øhm, og så slår de op, og så finder man ud af, at de ti venner man havde for... To-tre år siden, lige pludselig kun er indskrænket til tre, og at de måske har deres eget liv, som du ikke er en del af på samme måde.

OG det er jo der, hvor man tænker, nu er det kun os to [kæresten og kæresten], and that's it - all or nothing. På den her ene på person. Kunne du se dig selv, gøre det andet - altså, eller nej, ikke det andet, øh - nej, det samme?

M: Nej.

J: Hvorfor?

M: Fordi,.. At det,, Altså, jeg tror også bare, at i mine venskabelige relationer, har jeg ikke sådan, er det ikke naturligt for mig, at lægge alt over på én person, altså, ikke, fordi, at alt er - at jeg bruger mine venner til at fordele det på den her måde, sådan procentvis, og det her er følelser og det her er arbejdsliv, men det... Ligger bare meget fjernt fra mig kun at, være.. Bruge én persons energi - eller to personers energi og det.. I den fordeling, så indgår sådan en romantisk relation på lige fod som en venskabelige relationer. Øhm. Og på den måde, så er en romantisk relation for mig ligeså meget som en rigtig rigtig god ven. Som man ligesom bare hænger rigtig meget ud med. Men jeg kan slet ikke forestille mig kun at hænge ud med en kæreste faktisk.

J: Ja, okay. Nu prøver jeg lige igen med den her anekdote her, ikk'? Nu har snakket lidt om tosomhed og den mere konventionelle måde at konstituere en ... Familie eller ikke en familie partout med en partner eller sådan, ikk' - go nogle børn. Men hvis nu vi snakker familie lige nu, i dit samtidsøjeblik - så lyder det mere som om, at de familie faktisk mere er dine venner lige nu i hvert fald, ikk'.

M; Jo, det ville jeg også sige.

J: Ja, øh-nå, men så jeg så her en anekdote. Min veninde, hun er vokset op med to mødre, ikk', som så er hendes mor og hendes mors søster, ja, og så en bror som faktisk er hendes fætter. De har så fravalgt mænd i deres liv, og valgt at bo sammen. Så sådan ligesom du snakkede om før ,at du godt kunne godt tro på soulmates i kraft af sådan en BFF, og det har de så fundet i hinanden, ikk', øhm... Tsk, og det er jo også en måde at konstituere en familie på, ikke, for de har jo et barn. De har intimitet og omsorg - alle de her følelser som du selv satte ord på lige før i form at dine venner, ikk', og det er ligesom deres familie, og den er jo ikke konventionel, og der er jo mange der er tilbøjelige til at sige, "jamen det er jo ikke en rigtig familie - det er jo bare to veninder der bor sammen". Men kunne du dig selv i den sammen installation? Altså, de har kærester ved siden af på må og få, og de har haft forhold i tidligere -duh-dyh-dygh, men nu har de så valgt det her, de sidste mange år, fordi de også har et behov for en eller anden stabilitet i form at nogle små børn f.eks. Kunne du se dig selv - skulle skæbnen nu føre dig derhen - ikke at det nødvendigvis er optimalt men,-men-men, det kunne jo også sagtens være optimalt.

M: Jo, jo, men helt sikkert. 100! Altså, ja, Jeg ser det mere.. Sådan,, Det-øh, ja, jeg tænker, at det er sådan lidt et slags omsorgsnetværk. sådan en familie, sådan en familie. Jeg tænker, at det der sådan er mest konventionelt er det der med børn. At jeg tænker at det sådan, som sagt, nogle, der sådan, eller måske tænker jeg faktisk at familiære relationer er noget hvor der er en

eller anden form for ulighed på spil. Sådan, fordi, f.eks. venskaber og sådan, må jo gerne være meget lige, eller selvfølgelig kan der godt være perioder eller relationer hvor man måske godt lige kan, eller man har vænnet sig til at man bruger mere den ene end den anden bruger den anden. Ja, whatever - du forstår. Men jeg tænker bare, at der der er den der iboende ulighed fordi der er nogle som, måske skal... Lære at være i livet. Eller et eller andet. Men ja, det kunne jeg sagtens forestille mig - altså, at det kunne ende med et eller andet arrangement eller hvad man skal sige.

J: Ja, men helt sikkert. Men du vil ikke føle, at det romantiske ville mangle?

M: Hmm... Det er svært at sige, det er bare, at for det er jo at...

J:... nu har du jo levet i langt størstedelen af dit liv efter puberteten, hvor det også er der man sådan typisk har et behov for det modsatte- eller det samme køn for den sags skyld - i hvert fald en eller anden form for romantisk relation. Men det har du jo levet i langt størstedelen af dit liv kontra.. De to halvandet-to år du har været sammen med Louis? [M: halvanden, tror jeg], men der har du jo prioriteret dine venner fremfor romantiske forhold, øhm... Altså, jeg havde en pointe lige før.

M: Jeg tror godt, at jeg ved, hvad du mener - jeg prøver lige at samle den op; altså, det føles lidt hyklerisk, for jeg synes jo, det er vildt nice med den person, som jeg er kæreste med. Altså, sådan. Det synes jeg jo er vildt fedt, og det giver mig så meget, som jeg jo overhovedet ikke, vidste at jeg kunne få. Agtigt. Men... Jeg tror, at det er rigtigt nok, at det ikke... At den romantiske relation ikke konstituere så meget af den person, som jeg er. Altså, sådan, også af vane. Og det der virker sygt hyklerisk, fordi hvis nu vi siger, at vi slår op og sådan noget, ikke, hvordan, om jeg så har skabt eller andet form for behov, eller viden om, at jeg kan være denne her nice person sammen med- eller i kræft af denne her person eller romantiske relation - altså, det kan jo godt være. For det er jo også sådan, at jeg jo ikke har prøvet at være på den anden side i sådan en ... Så intim og nær relation som, som jeg jo io hvert fald synes, at min romantiske relation er. MEN, ... Øhm, hvad var det nu, jeg var bed at sige... Altså, jo, jeg tror bare, at du har ret i det her med at... At jeg sagtens kan forestille mig, at det ikke er så vigtigt for mig, som mine venner er - nå jo, at mine forestillinger er jo, - altså, det hykleriske i, at jeg jo ikke kan forudsige, hvordan jeg er efter så mange år, og jeg jo i princippet ikke som sådan har stræbet efter dét, fremfor så mange andre ting, hvis du forstår, sådan det her med, at jeg vil rigtig gerne have en kæreste - det er ikke sådan noget som jeg, - så helt ærligt - så er det ikke sådan noget, som jeg har følt i.. I nærmest ikke siden, jeg gik i gymnasiet.

(Mette griner) - altså, ikke på sådan en, jeg skal bare være independent, men at det bare ikke er dér, at jeg har følt et behov. Så det har ikke været en modstand eller noget, det har bare været... Sådan... Nå, men.. Der er alle de her andre vigtige ting.

J: Så du føler egentlig at, at dine opfylder et eller andet følelsesmæssigt behov, som du har.

M: Ja,

J: For at gøre dig fuldendt, eller for at gøre så du, at du har det godt i din verden. Eller det er det, jeg hører dig sige, i hvert fald.

M: Ja, men det giver meget... Det resonerer meget fint.

J: (pause) altså, har du forskellige slags venner, som opfylder forskellige slags behov for dig - behov og sider. Både venner der komplementerer dig, men også venner der er supplerer dig..?

M: Ja, helt sikkert.

J: Kan du lige kort ridse nogle forskellige typer venner op du har?

M: Ja! Altså, sådan, helt overordnet afhænger det nok mest hvornår, jeg har mødt dem i mit liv, og om det er en enkel-relation, eller mig som indgår i en gruppe. For jeg har sådan nogle fællesskaber med nogle rigtig gode venner fra højskolen, og sådan også nogle gode venner fra gymnasiet. Som er meget sådan nogle, hvor det er meget sådan noget med at have det sjovt sammen - hvor man måske ikke har en hverdagsrelation, men hvor det er meget sådan noget med, at man bare... Ligesom vender løst og fast, og man kan indgå i det ligesom nogle udspaltede æg, der bare ligesom går sammen i en omelet, og så ses man bare lige dér, og så er det bare vildt dejligt, og de sidder på ens ryg, men de er ikke sådan nogle der, man, har sådan noget hverdagsnak agtig sammen med, men mere sådan, nå- hvad synes I så om .. Fedfront, og så snakker man så lidt om det, og sådan. Du ved. Så er der nogle kreative venskaber, f.eks. som det, hvor Ronja og indgår i, som faktisk er nogle relativt nye venskaber, som er nogle fra universitet. Så har jeg jo så mine... Barndomsvenner-agtigt, som jeg stadig holder rigtig meget sammen - i særdeleshed én, hvor jeg har den der soulmate agtige følelse. Anne, det er lige meget hvad der egentligt sker, så holder jeg ligesom altid fast i den forestil om, at vi bare kan alt sammen. Også selvom at.... F.eks. hu er meget syg, altså sådan, en form for skizofreni, og selvom at jeg ved, at hun ikke bruger mig i den situation, og det har selvfølgelig været noieren for mig, at skulle forholde mig til, at hun ikke brugte mig i den situation, og det var dét, jeg tænkte på, med at det der med at kunne give omsorg, også er et behov. Der er det ligesom bare.. Samtidig også lidt lige meget, fordi det bare samtidig er sådan lidt en pool af sådan kærlighed, der bare ikke kan holde op, så selvom at det kunne være sådan, nå okay, du havde ikke brug for mig, så kan man bare ikke gøre noget ved den der forestilling. Intet kan ændre den forestilling. Ja, sådan, always there agtigt. Mmm., ja.

J: Okay, jamen, vil du så sige - er der en opskrift på venner? Er der nogle generelle ting der går igen - nu nævner du, altså, din opskrift har jo faktisk lidt været inde på. Altså, det her med, at der er noget med noget ærlighed, og humor, noget med noget anerkendelse. Hvilke ord brugte du ellers? Ikke at du skal gengive dem, sådan, men ellers?

M: Ja, altså... Ja, opskrift. Meget det der med, at man (griner) jeg vil sige, meget sådan noget med at man er modig fordi man er sammen - for at sige noget rigtig corny. Ja, altså, at man føler sig styrket, og sådan noget med, at man kan blive mødt uden at være bange for at blive dømt. Det kan man jo ikke altid sige - nogle gange er man bange for at blive dømt. Men man kan sådan - det er meget det her med, at man kan dele sin virkelighed, det er meget vigtigt for mig.

J: Skabe sin virkelig måske også nogle gange?

M: Ja, altså, man etablere da i hvert fald helt sikkert en slags verdensorden. JA... Anerkendelse.. Det er jo en... Det ord klæber jeg mig sådan helt vildt meget til. (pause) mod... Dele ting... Anerkendelse... Ja. Det tror jeg, er nogle meget gode og overordnede ting.

J: Slutteligt, så er det her jo noget med venskab i 20 kontra... fra 0-20 og fra 30-til infinity give and take en divorce her og der ikke, øhmm.... Men tror, du historisk set... AT det har ændret sig? Fra vores forældres generation og (tidligere), i forhold til vigtigheden af venskaber kontra vigtigheden af et romantisk forhold. Kan du forestille dig, at der er begyndt at ske en forandring?

Nu kommer jeg også med nogle andre eksempler også, ikke, altså, populærkulturen - venner, girls, sex and the city, how I met your mother - og sådan, det at de alle sammen har tilfælles er, at de har venner som familie, og som kerne i forhold til kærlighed og tryghed og omsorg - og der hvor DE ligesom kan være dem selv, og skabe dem selv og bekræfte hinanden, ikk'. Og på den måde, - og nu er jeg lidt bange for, at jeg kommer til at lægge ordene i din mund, men altså, det er i hvert fald min observation, at de er meget længere fremme end vores videnskab f.eks. er, fordi, der ligger vi stadigvæk sindssyg meget vægt på vores familie og rollen af familien og rollen af kærlighed og duh.-duh.d.ug, og hvor måske - igen, for lige at vende tilbage til nogle af de ord du nævnte i starten, så RESTIDATO hvor du nævnte ord som hverdag som en følelse, men måske faktisk netop måske er det, der faktisk fylder helt vildt meget i vores hverdag, øh, og så er det måske mere sådan meta drømme agtigt eller et ideal, men det som sådan er kernen er jo stadigvæk venskab.

Jeg tror, at dét jeg prøver at sige er, tror du at man (pause) - okay, nu KOMMER jeg til at ligge ord i munden på dig, men f.eks. så er det jo senere og senere at man begynder at få børn, og børn er jo selvfølgelig klart en ting, hvor man bliver nødt til at centrere sin opmærksomhed på en

familie - f.eks. en kernefamilie.

Men det bliver senere og senere, og vi bliver mere og mere uddannede, og mere og mere selvstændige, altså, vi er mere uafhængige af hinanden, altså, f.eks. institutionen ægteskab er jo en uddøende koncept i og med at man f.eks. tjener lige meget, som så gør, at kvinden ikke behøver at være afhængig af manden, øhm... Man bliver også i højere grad mere selektiv i kraft af, at man kan swipe højre/venstre f.eks. og at kvinden også har noget at skulle have sagt. Øhm., så, det bliver meget mere lidt ligeværdigt og på mange måder også videnskabeligt. OG senere i livet sker der også det, at vi har en længere årrække, hvor man ikke har sine forældre, og man ikke har én romantisk relation, men måske mere 10-20 forskellige relationer, men som derimod er platoniske - men om noget meget intense, med en veninde man mødes med én gang om ugen, men det er meget sådan, at man mødes hver dag, fordi vi har behov for hinanden i vores liv-agtigt.

SÅ, med dét sagt, tror du så, sådan heelt uden indflydelse af interviewer, at der måske kunne være en forskel, eller tror du altid, at det har været sådan? (vi griner begge lidt syret)

M: Ja. Det øhm.. (pause) jeg tror stadig at vi lærer rigtig meget apropos det der med historien og videnskaben at prioriterer den romantiske relation, øhm, eller det som konstituerer familien, æhm, men... Jeg tror, så jeg tror stadig at der er mange, sådan, forestillinger om, at det sådan er det vigtige - og det tror jeg også, at jeg ligger under for. Altså, hvorfor at det føles som en modstand eller revolution, at sige sådan at nå men venskaber er sådan en vigtig kræft. Ja, godmorgen, men det føles jo sådan, men i forhold til sådan noget med at en forestilling om, at familien ligesom ER det vigtigste i en konventionel forstand. mmm... Altså, jeg synes, det er lidt svært at svare på det der med familien, og venner.. Eller sådan, vigtigheden. For mine forældre har faktisk ikke ret mange af sådan nogle venne-relationer, altså, hvis jeg sådan skal spejle mig i dem. Så ser jeg, at det meget er sådan, de to, agtigt. mm... Men jeg tror at, i forhold til sådan noget med uafhængighed, så tror jeg at, ... At, at venskaber i dag måske meget er sådan... Interessesfællesskaber. Hvilket jo sådan er.. Godt på den ene side, og godt på altså sådan, spille meget godt sammen med det her med at vi er blevet mere individuelle, ikk'? At det ligesom er nogle meget konkrete ting, at man bruger venner til. Mmm... Men... Ej, hvad var det nu spørgsmålet var igen?

J: Tror du, at der er forskel på den måde , at unge mennesker i 20'erne - i vores samtid - relaterer og bruger hinanden, [M: I forhold til historien og fremtiden?] J: ja, det kan man jo selvfølgelig kun gisne om, men-øhm,

M: Lad mig lige tænke mig om, for det ved jeg jo faktisk ikke rigtigt.
Mmm... Men jeg tror, æhm,

J: Eller okay, lad mig lige forsøge at stille spørgsmålet lidt anderledes, fordi det-det er jo også et mærkeligt spørgsmål, for du har jo ikke

rigtigt nogle forudsætninger for, at kunne på, men. Øhm,... (pause)
Tror strukturen af venskaber, adskiller sig - både i identitet og
hvordan man bruger hinanden - er der for hinanden, fra man er 20-30
år, - tror du, at der er forskel på dét tidsperiode og fra man er ... 0 til
20.

M: Altså, om jeg tror, at der er en forskel på hvad venskaber betyder ift.
hvor man er i en alder?

**J: Nej, for det er jo også et mærkeligt spørgsmål, for det kan man jo
ikke helt svare på, for det er jo, sådan, tjo, det er jo lidt det samme som
at sige, at man selv mener, at universet er så-og-så stort - det ved man
jo ret beset ikke. Så. Altså, det kan man jo ikke rigtigt svare på altså.
Men det kunne være nice, hvis du kunne svare på det, fordi så har du
faktisk svaret på min bachelor, kan man sige. Så jeg prøver lige at
finde et spørgsmål, som du rent faktisk kan svare på, og som giver
mening.**

... Fedt, mand. Øhmm.... Men jeg tror faktisk heller ikke, at der er så meget
mere. Tiden er måske også ved at løbe lidt op.

M: Jeg kan godt sige lid

SLUT.

---

*Interview with Katrine_*

Interview med Katrine Bech

PART1

---

småsnak.

**J: For lige at vende tilbage til det du sagde (skide skræmmende - ny
kærestes)**

K: Det er noget andet end det forhold man har til sine venner og familie.
Det er en tosomhed på en hel anden måde. Øhm... Det synes jeg, sådan nu
har vi fandeme snart været kærestes i to år, og nu jeg har stadigvæk ikke

helt fundet ud af, hvad det vil sige, og hvordan vi egentlig skal være kærester. Det er som om, at det er kommet lidt bag på mig. Det er lidt ligesom om, at det er noget vi ligesom bliver ved med at arbejde på, og noget hvor jeg bliver ved med at tænke på, hvordan at... Altså, hvad man kan tillade sig, og hvor meget man kan kræve af hinanden. Og hvor meget man også har lyst til at kræve af hinanden. Øhm.... Og jeg synes også, at - nu har jeg jo f.eks. i sommers, eller bare det sidste års tid - også med alt det der er sket med Nico og sådan, æh, virkelig bare haft nogle perioder, hvor jeg har haft det rigtigt svært, og det har også været, ret svært at finde ud af, hvor meget jeg skulle lukke ham ind i det, for på en eller anden måde er det også lidt noget andet end med ens venner, for på den anden side så, er man der for hinanden, men så tager man også hjem [fra vennerne], og altså, hver sit også - hver sit liv. OG der følte jeg lidt, at det var noget andet med Louis [hendes kæreste], fordi at, ja, fordi at vi var kærester, og jeg synes, at det var rigtigt svært, for jeg havde ikke lyst til at lukke ham for meget ind i det, for jeg havde ikke lyst til at han skulle blive påvirket af det, og blive revet med ned af det også, men på den samme side, havde jeg det også dårligt med, ikke at involverer ham i det, for det ville jeg også synes, ville være underligt, fordi jeg så også lidt skubber ham væk også, og siger sådan, det skal DU ikke [være med til] - det er mit. Øhm. Ja, det er i hvert fald sådan kommet bag på mig, at der er opstået sådan nogle ting, og alt hvor meget skal man ligesom, ... involvere den anden i, og hvor meget kan man også kræve af den anden, øh, skal involvere sig i det. Ja, det synes jeg sgu er svært altså. Jeg har stadig ikke fundet balancen i det.

J: Ret interessant. Men altså, ville du have nogle skrupler i at involvere dine veninder i det?

K: Ja, men tror jeg faktisk nok lidt, jeg har haft, og det er først gået op for mig sådan her for nylig, at-æh... At jeg godt kan det - netop det der med, at... At så har jeg lidt haft Louis til det,

J: Til hvad?

K: Ja, at det så lidt er Louis der sådan, har været den der har været tæt på, og den der har været mest involveret i det, og så har jeg måske glemt at involvere mine venner i det. Som også har været sindssygt vigtigt. Æhm. Fordi han så ligesom har været... Jeg tror faktisk først, at det er gået op for mig her for nyligt, at det er så dumt, fordi at det er vigtigt at man snakker med sine venner om sådan nogle ting, og involvere dem, i det, for ellers så kan man virkelig få sådan en følelse af, at føle sig alene. Og føle at... At, der er noget ens venner ikke forstår. Ligesom man havde det med sine forældre da man var teenager, "de forstår mig jo ikke, de kender mig ikke". Den følelse synes jeg godt, jeg havde lidt i en periode. Som jo er... Enormt dumt, for man skal jo bare sige det, og så finder man lige pludselig ud af, at der er nogle dejlige mennesker der griber én, og som er der. Ja. (pause)

J: okay. Prøv lige at forklare hvad der skete med Nico i forhold til dig?

K: Æhm, jo. Jeg tror, det der, hmm, jeg ved ikke. Jeg tror, det gjorde virkelig kæmpe indtryk på mig, at der kunne ske noget på nogen der var så tæt på mig, og som var det samme sted i livet som jeg var. Det kom virkelig bag på mig, og det kom bag på, hvordan jeg reagerede på det. Fordi jeg tror, at jeg havde set mig selv som et menneske der kunne rumme sådan noget, og som kunne være der - og være der hele tiden. Og det kunne jeg ikke med Nico, for hun havde det SÅ dårligt, og ikke var sig selv. Og jeg kunne ikke regne det ud, og æhm. Jeg synes, at det var helt vildt hårdt, at skulle være der. Øhm. Og så skulle lære hende at kende igen, fordi at hun har ændret sig rigtigt meget. Og det synes jeg fandeme er mærkeligt, altså, det er underligt, når man går fra, at være helt vildt tætte veninder og så til at skulle være casual venner.

J: Bekendtskab?

K: Ja! Øhm. Det synes jeg sgu er underligt. Og jeg havde faktisk en ret ubehagelig situation eller oplevelse med hende for nylig. Fordi at jeg skulle have været i Milano, her, sidste weekend, med de her piger. Og droppede det. Fordi jeg var ked af det, og én af de andre piger også havde aflyst, og jeg skulle bo alene, og... Så kunne jeg bare ikke lige overskue at skulle med dem, da det var sådan lidt en skoleprojekt, da de ligesom var et helt hold fra deres skole der skulle afsted. Og så fik jeg sådan en følelse af "shit, så kommer jeg bare til at skulle være alene, og hele tiden skulle gøre en indsats til at skulle være med, og det havde jeg bare slet ikke overskud til. Og så da de landede Søndag morgen, så popper der bare sådan en helt vildt lang besked ind fra Nico, om hvor skuffet hun er og hvordan hun bare ikke følte at jeg havde valgt hende fra og at det var noget vi skulle snakket om. Sådan en kæmpe lang "hvem er du? Fuck dig". Hvilket jeg synes, var helt vildt sårende. Men også ret... På en eller måde også fint, for så fik vi også åbnet op, om alle de jer ting, som vi aldrig havde fået snakket om.

J: I havde ikke snakket om, at I har trukket jer væk fra hinanden før?

K: Nej, så det var egentlig ret rart. Og ligesom få... Forklaret hvorfor jeg synes, at det har været så svært, at være der for hende. Fordi hun har set det som et kæmpe svigt, og hun har set det som at v var bedre venner, end som jeg tacklede hendes sygdomsforløb. Og så var det rart at få sagt, at det jo netop var fordi vi var så gode venner, at jeg havde svært ved at håndtere det, fordi det simpelthen bare var for hårdt. Men det er jo igen også det der med forhold - altså, hvor meget kan man kræve af hinanden? Det er jo selvfølgelig skide svært, når man også har forskellige anskuelser af, hvor meget man kan forvente af hinanden. Jeg tror, at hun har en meget sådan familieopfattelse af hendes venner. Og det har jeg også til en vis grad, men slet ikke på samme måde som hende. Så det var godt ligesom at åbne op for det, men også... At det stadig ikke rigtigt ændrer på noget, og jeg synes stadig, at det er svært at finde ud af hvordan hun er nu, som er en helt anden - og så også finde ud af, hvordan vi skal navigere i hvordan vi skal være venner nu. For vi er slet ikke venner ligesom vi var før. Og det tror jeg

rigtig gerne at hun vil, og det tror jeg lidt er gået op for mig, at det kan jeg ikke. At jeg stadigvæk gerne vil være venner med hende, men jeg kan ikke rumme hende på samme måde, som jeg kunne før.

J: Hvor ligger forskellen hende?

K: Jamen, jeg tror, at forskellen ligger i at før var vi lidt mere samme sted. (pause)

Forskellen lå også i at HUN havde overskud og hun havde... Sådan overskud til også at være der for mig, og lytte til hvad jeg havde at sige, og komme til hende, når jeg også havde problemer med noget, eller var ked af det eller helt vildt glad for noget. Æh.. hvor det ligesom har gået begge veje, men nu går det ligesom kun én vej, altså, nu har hun lukket sig så meget om sin egen verden, at hun slet ikke kan rumme folks følelser, og det tror jeg også er med til at gøre det så svært, at være tæt med hende, fordi at hun har... Altså, man kan godt sige ting til hende, men så vender hun det ligesom over mod sig selv igen. Øhm, og det er fuldt forståeligt, altså, jeg kan godt til en vis grad sætte mig ind i, at hvis man har det så dårligt, kan det også være svært at sætte sig ind i at andre også har det dårligt. Og så har man virkelig et stort behov for at fortælle om sit eget, og at folk skal være der, og sådan noget. Og så kan det være svært også at have overskud til at være der for hende, sådan den anden vej også. Men det er nok dét, jeg synes, der har været hårdt. Fordi vi før ligesom kunne bruge hinanden på den måde, og nu bruger hun KUN mig på den måde, men jeg kan ikke bruge hende. Og på en eller anden måde, synes jeg også, at det virkelig lidt klamt, at sige det - altså, at jeg ikke kan bruge hende, men jeg tror, at for mig, er det bare en vigtig del i det her med at have venner. At man ligesom kan komme til hinanden med sådan nogle ting. For ellers kan det godt blive en lillebitte smule overfladisk, og det tror jeg lidt, at det er endt lidt med. Altså, at vi er blevet sådan lidt overfladiske venner. Og så tror jeg lidt at vi begge to, ikke kan finde helt ud, hvad vi sådan skal gøre ved det. For vi kan begge to godt se det. Altså.. At det er bare så stor en kontrast til hvordan vi har været venner før til hvordan vi er venner nu. Altså, så bliver det sgu sådan lidt akavet faktisk. (griner) Virkelig akavet.

J: Ja, jeg kan virkelig forestille mig elefanten i rummet. Og man ved det begge to, man ved bare ikke hvordan man skal adressere det, fordi... Det ligger lidt i detaljen eller i det små eller i det store. Men det er svært bare at se skoven for bare træer, eller sådan.

K: Altså, men jeg tror også at... Jeg tror måske også bare at, det der med at være frustreret over at jeg ikke kan dele ting med hende, der tror jeg også bare, at jeg nået til det punkt, hvor at, det bliver jeg bare nødt til at gøre lidt alligevel. Og om hun så kan finde ud af, om hun kan finde ud af at tackle det på en fin måde eller ej, så tror jeg bare at det kommer til at gøre en forskel, fordi der er også noget med det der med at holde ting inde, som så også gør, at jeg ender med at komme til at skubbe mig væk, hvor hvis jeg så bare formår at få delt det med hende - og så skide være med, hvordan hun

tager det, bare det at få det delt med hende, tænker jeg får det ligesom også stimuleret noget af den samme følelse fra før. JA. Men jeg ved det ikke - jeg synes, at det er svært.

J: Jamen det er skide svært, altså, det der med at slå op med en veninde. Det er skide hårdt. Altså, jeg har også oplevet det lidt med Barbara. Der er så bare ikke noget konkret, det er bare en geografisk forskel. Men det gør også bare at vi lever to vidt forskellige liv, og vi har hvidt forskellige reference-områder- og punkter. Ikke kun fysiske reference-punkter, men også emotionelle referencepunkter. Og vi er slet ikke i hinandens liv længere. Fordi vi har oplevet så meget forskelligt. Altså herinde (peger på hovedet/hjerte), ikke, altså, fordi oplevelser kan man sagtens opleve forskelligt, eller sådan, og så stadig være der for hinanden, men vi har bare udviklet os forskelligt. Som mennesker eller vores følelsesliv har ændret sig. OG det synes jeg, er mega sårende for mig. At hun har ændret sig. Eller jeg har ændret mig. Men når det er med vores bedste venner, synes jeg, at det er helt vildt sårende. Jeg føler lidt at (pause)... Ja, jeg ved ikke hvorfor, at jeg føler mig såret, men jeg kan mærke at jeg føler mig såret, og jeg kan mærke, at jeg har et behov for at prikke i hende, eller.. .sådan. Jeg har lyst til nogle gange, at være sådan "arrghhh", fordi... Jeg vil bare gerne have hende tilbage igen. Eller jeg vil gerne være der, hvor vi var, men det kan man bare ikke, fordi vi har ændret os. OG jeg ved ikke hvordan, vi skulle gå tilbage igen. Eller sådan... Ja, det er faktisk sådan som du siger, at så skal man til at genfinde et nyt venskab, men der er altid lidt det der element af at være såret, og det gør bare at det kan være svært at tilgive person for at personen har ændret sig, eller... Eller at man selv har ændret sig, men det er bare svært, at... Tilgive det andet menneske, for ikke at have det samme venskab igen. Og så er det bare nemmere nogle gange at lade gå. For jeg kan simpelthen ikke... Jeg er ikke sikker på, at jeg kan komme udover min egen modvilje mod hende. OG hun har jo ikke gjort noget galt - hun har jo bare levet sit liv altså. Øhm. Ja, men af små ting, så hørte jeg Signe til noget påskefrokost for et par dage siden være sådan, "nå ja, men Barbara har overvejet at tage til København og Påsken", og jeg var sådan "ej, hvor nice, fuck hvor lækkert", og så ved jeg ikke, om hun kunne se, at mit ansigt var sådan lidt stivnet, men hun vidste måske godt lidt, at hun havde trådt lidt i spinaten, eller sådan, det kan selvfølgelig godt være, at det er noget jeg bilder mig selv ind, og at hun sagtens vidste, at Barbara ikke havde fortalt mig noget, men jeg kunne ikke lade være med at tænke for mig selv, at "øv, det havde Barbara ikke fortalt mig om - og det betyder måske at vi ikke skal ses, andet end sådan "hey! Vi sidder lige og drikker øl med de her folk, kom forbi til en øl". Også fordi... Jeg synes tit, at venneforhold for mig hurtigt kan blive lidt et forhold. Et ægte kærlighedsforhold. Platonisk, bevares, ikke seksuelt betonet, men ikke desto mindre forhold. Hvor... At man... Deler så meget af sit eget liv, og man forventer så meget af hinanden fordi, at man er sgu sådan lidt, ja, i et forhold.

K: Det er sjovt, at du siger det, fordi det var også noget af det, mig og Nico snakkede om, da vi snakkede om det. At vi var lidt hinandens kærestes. At

vi brugte hinanden på dét følelsesmæssige felt [område], OG havde nærmest boet sammen i perioder, selvom vi havde hver vores lejlighed eller sådan.

J: Præcis.

K: og så.. Tænker jeg bare at det ogs er naturligt, at man får den der følelse af, at man netop også slår op, eller sådan, at man ikke.. Har det samme bånd længere.

J: (arrghh) og det er bare svært, at komme tilbage til. Sådan, prøv at være ven med din eks.

K: Ja,

J: Der vil bare altid være følelser i klemme på en eller anden måde. Ja. Det er sjovt nok, det der du siger med, at I nærmest har boet hos hinanden. Det var jo det samme med Barbara, eller lige en tanke der kom til mig lige det der - for det var nemlig lidt en tosomhed. Altså, man havde venner, men det var noget helt andet med Lige Barbara. Agtigt. Fordi... Ja. Vi var bedste venner. Og det kan bare stikke mega dybt. For hun var virkelig bare den person, der sådan, kender én ud og ind og ved præcis hvordan man har det bare ved at man gør sådan, virkelig små ting med ansigtet - altså, det er sådan heeeelt indforstået. Og ved hvornår - uden at sige noget - at man lige skal være sådan her [laver en armbevægelse - muligvis back off?]. Det er syret, man snakker også om... Altså, en af de tidligere interviews jeg havde med Mette der, da snakkede vi også lidt om livspartnerne, hvor hun var helt åben overfor den situation, hvor hun ikke regner med, at det skal være resten af livet. Det gør jo ikke, at hun er mindre investeret, for hun er ret overbevist om mange gode år - altså, sådan lidt double think. Altså, man forventer jo lidt, at man skal være sammen for resten af livet, men samtidig har hun også en klar overbevisning om, at det behøver det ikke nødvendigvis at være. Altså, hun kan rumme lidt begge tanker i hovedet på samme tid. Øhm, men det er også lidt noget egentligt, for hun føler også lidt, at hun har en soulmate i en veninde. Øhm, Anna hed hun. Og de har bare sådan lidt altid været sammen og den person, vil hun bare altid være omgivet af en kæmpe portion kærlighed. Så hun følte faktisk at hun havde lidt en soulmate, men at det ikke var romantisk. Og det er lidt sjovt, for ind om sociologi, er der faktisk begrebet "livspartner", og det er ikke nødvendigvis "min bedste ven fra 0. klasse," men det kan lige så godt være "Joe" der efter en skilsmisse, kom over til mig hver dag med mad. Og vi behøves ikke snakke sammen, vi kunne bare sidde og spise vores mad i tavshed, og ryge en cigaret, og så gik han igen. men det var faktisk nok til, at han var der til hele livet, og det blev faktisk hans livspartner. Og det behøves ikke være mere end det. Men der var den her interne forståelse af hinanden, eller sådan... Du ved, ikke? JA, det følte jeg lige at jeg havde lidt i Barbara til jeg ikke havde det længere.

J: Man føler lidt, at man kan alt i verden med den person - altså, der er ingenting der skræmmer én. Det er jo bare Barbara - lidt stille, men en klippe. Så kan jeg bare gøre alt. Du ved.

K: Med det er lidt sjovt, for jeg tror også, at den usikkerhed jeg har med Louis om at blive forladt -at han går fra mig, den har jeg ikke kunne mærke med nogle af mine venner før med Nico. Med den... Med mine tætte, tætte venner har jeg slet ikke den følelse, af at "Gud, det kan være, at hun går fra mig" eller det kan være at din kærlighed til mig lige pludselig ikke er der længere, fordi... Jeg kan ikke helt finde ud af, hvad det er for noget, der gør det. f.eks. med Mickey, det er.... Altså,,,... Det stikker bare så dybt.

J: Ja, og man tager det også totalt for givet - og altså, det skal jo ikke forstås på en negativ måde, men man tager det bare for givet. så har jeg det også med Musse [Louis], min kammerat der, jeg ved at ligegyldigt, hvor mange gange, jeg brænder ham af, så hvis jeg ringer til ham, så er han klar. Eller sådan, så er han der bare. Agtigt. Og igen - efterskolevenner bare sådan generelt, har lidt den tendens. Ja, og så er der lige Barbara, som man lige skal arbejde på. Mmm. Så er der selvfølgelig venner, for mig i hvert fald, hvor det ligesom går lidt periodisk op og ned, men er ikke bange for, at vi går fra hinanden. Men jeg ved godt, at lige nu, så er det "hernede", og der skal lige gå et par måneder før vi lige kommer herop igen, og det måske ikke skal blive det samme, men at det egentlig også er okay, fordi, på et eller andet punkt, så kan jeg også mærke, at det bare er en periode i mit liv, hvor bare falder fra hinanden, men altså. Man kan sagtens være bedste venner med en person for en periode, og så ... Fader det sådan lidt ud, og så er man sådan, at det var egentlig også lidt okay - eller man er i hvert fald ikke så bange for det. Og så er der andre mennesker, som man bare er sindssyg bange for at man sådan mister. Det er en lidt syret størrelse.

J: Også i forhold til familie, ikke, for familie , dem er man jo ikke bange for at miste. Fordi de er der jo altid. Ligegyldig hvad der sker. Så der kan man også godt tillade ikke at være sammen med dem i 100 år, og så stadigvæk være sådan der "nå ja, det er jo bare min familie". Og så er der sådan en som Nanna, min veninde der, hende har jeg den der følelse af, at "nå- det. Det kan godt være, at vi ikke ses i et halvt år, men det gør ikke noget, for det er bare Nanna". Lidt en søster, ikke... Så er der dem der føles som at være i et forhold, og så er der dem der ligesom... Mere familiært. Jeg ved ikke, hvordan man sådan lige skal forklare det.

K: Det er lidt sjovt, for jeg tror også at... jo ældre man bliver desto hårdere liver det at skulle give slip på mennesker. og måske det også er fordi, at jeg mener, at jeg har haft mange tætte veninder, men-øh, hvor der er sket et eller andet hvor vi så er gledet fra hinanden, og det har været lidt underligt, og at jeg måske har været lidt ked af det over det, men det har ikke fyldt mere end det, eller sat ar i mig eller noget, men sådan. Jeg snakkede faktisk lige med Emil om noget lignende. Han fortalte, at han og så Amalie en af pigerne, har altid været helt vildt tætte, og lidt brugt hinanden som kæresten,

og nu har hun så fået en kæreste, som hun bare er groet fuldstændig sammen med. OG så snakkede vi så om det her svigt, han havde eller følte af at savne hende så meget. Hendes moster er f.eks. lige død, og hun har ikke sagt det til ham. Og det var bare helt vildt sårende for ham at få at vide, at hun ikke havde fortalt ham det, da det ligesom blev et billede på, hvordan de ikke var venner mere. Hvor hun, og jeg er slet ikke i tvivl om, at hun også savner ham, men hun har måske lidt mere den her med, at nå ja, det er måske bare dét vi har udviklet os til - altså, nu er blevet ældre, og så er vi måske bare gledet lidt fra hinanden, og.. Sådan lidt mere afklaret med det, hvor han ser det meget mere som .. Altså, som et kæmpe svigt, og ved ikke hvad han skal stille sig op med det. Og ved ikke hvordan han skal fange hende igen, eller sådan. Det er ligesom at der er... Ja, føler man er blevet lidt ældre, og så... Det ved jeg ikke, så er det blevet lidt sværere på en eller anden måde - og det stikker ligesom lidt dybere, når man så føler, at man mister nogle mennesker omkring en. Og det er også lidt sjovt - for det er jo ikke fordi, at man ikke har oplevet det før - man har jo mistet helt vildt mange, som man ikke snakket med længere eller, som har været tætte på én, men ikke er det længere. Men det er lidt ligesom at, nu... Er man i en periode af ens liv hvor, det bare betyder meget. Og fylder rigtig meget af én. ØHm. Ja. Altså, jeg synes også, at hele den episode med Sidsel har været mærkelig. Men jeg så hende her forleden. Hvor vi drak kaffe og gik en tur. og det var helt nemt. Ja, det var virkelig feedt. Der fik jeg jo netop den her følelse af, at have rykket sig videre, for vi har jo også været sindssygt tætte, og ses hinanden rigtig meget til ikke at være det længere. Og det er ligesom om, at det er okay, ikke at være det længere. Men det er ligesom om, at det er okay, ikke at være det længere. Og det er også rart, at have sådan en oplevelse, eller sådan. At... Rart at vi stadig kan finde ud af, at vi stadig kan ses med hinanden, men det er ikke så ofte. Der kan gå år eller måneder, og når vi så endelig ses, så er det hyggeligt. Vi kan stadig catche op, men så er der også alle mulige andre ting. Og så er det egentlig bare dejligt, at vi kan se hinanden uden at man nødvendigvis føler sig svigtet eller sådan, over at man ikke har set hinanden noget mere eller sådan.

J: Der har I jo faktisk gået fra eller til at være venner med jeres eks. Eller sådan. Det her med at ens venskaber kan udvikle sig. Til noget nyt, men også velfungerende. Hvilket også er lidt sjovt.

Jeg har det jo i virkeligheden på samme måde som med Sidsel. altså, alle er jo nok faldet lidt fra Sidsel. Sådan, more or less. Men når jeg så ses med hende, er jeg slet ikke i tvivl om, at vi stadig er venner. Jeg synes, at hun er vold irriterende nogle gange, men jeg er heller ikke i tvivl om, at vi er gode venner.

---- Snak om Sidsel----

K: Det er sjovt. Nogle venner man har været tætte med, er vi gledet over i et afslappet og behageligt venskab, hvor man ikke behøver se hinanden så

ofte. OG så er der andre venskaber, hvor man hver gang, når man så endelig ser hinanden, bliver gjort bevidst om hvor underligt man synes det er, og hvor meget man føler sig svigtet.

J: Og man kan blive nervøs.

K: Ja! Pisse akavet, og man ved ikke hvad man skal gøre af sig selv, fordi man ved ikke hvor den anden person er henne og-

J: Præcis, og man ser sig selv fra den anden persons øjne, og bliver helt "brjhsf" i stedet for bare at være i det. Jeg har det præcis på samme måde med Barbara, - bare det der med at ringe til hende, kan være sådan "okay, nu gør du det her". Jeg bliver nærmest nødt til at gå en tur for at få noget frisk luft til hovedet, og sådan, for nu skal vi have en ordentlig samtale fordi, ... Vi har jo et eller andet sammen. Det er lidt mærkeligt, at det skal være sådan.

---- Tissepause ----

J: Min tese bygger lidt på - og nu kommer jeg totalt til at ødelægge alle dine fremtidige svar: øhm, nej, men min tese bygger på, at jeg personligt har en eller anden forestilling om, at der er forskel på vores generations måde at skabe relationer på modsat vores forældre eller vores bedsteforældre. Jeg en klar forståelse af at fordi , at vi er vokset op med skilsmissefamilier, at hele denne her gay community er blomstret op og blevet en realitet - altså, vi er vokset op med en helt anden måde, at have vores samliv på. For slet ikke at snakke om vores populærkultur såsom Sex and the City. How I met Your Mother, eller sådan, hvor hele kernen er venskab, som... En substitut for familie f.eks. Og der er på en måde flere og flere der søger væk fra den klassiske kernefamilie og mere ind i - lad os bo i et kollektiv i stedet for. Hele denne her individualisering, selv-realisering - det postmoderne det menneske der skal ud og selvrealisere sig selv, hvor det er lige som om, at denne her tosomhed ikke rigtig har sin selvfølkelig plads længere, fordi det ikke er NOK længere, da vi har for meget adgang til hvordan livet også kan være., og det gør bare at man sjældnere stiller sig tilfreds med det. Øhm... Måske har man et par år hvor man hengiver sig til tosomheden, og så kommer man måske ud af det her forhold, og tænker "hov, fuck, livet er jo faktisk sygt nice" uden for det her hyggelørdag aften med Netflix-agtigt, ikke. Øhm... Jeg tænker, jo bare at du var lidt interessant med din familiekonstellation (35:50).

Nu er jeg jo godt vokset op med en kernefamilie, men jeg er jo en klassisk tendens af min tid, på at jeg slet ikke kan finde ud af netop det jeg er vokset op med, da det jo netop er den diametrale modsætning til den måde jeg

lever mit liv på. Og i kræft af at man senere og senere får børn, og at bliver mere og mere uddannet - bliver længere i uddannelsessystemet påvirker jo også klassiske familiestrukturer. Hvor man måske i højere grad trækker på en godt socialt netværk, end blot en enkelt partner.

Mette, som jeg talte om tidligere, havde også knyttet relationer til hendes venner på en helt anden måde end Anders havde, til trods for at han f.eks. er homoseksuel og hun er straight, men jeg tænker faktisk at der netop burde være et specifikt fokus på venskaber i 20'erne, og om hvordan man knytter venskaber i 20'erne, og om det måske faktisk er anderledes. (36:50)

-- --- Potential Kildekritik omkring 37:00) -----

J: Mette talte om, hvordan hun spejlede sig selv i hendes venner, og om hvordan det at have hendes relationer var med til at legitimerer hende som person i hendes identitet, fordi at hun tænkte, at hvis jeg har de her venner, hun synes der er så nice, så må det jo et eller andet sted og betyde at det hun gjorde også er sygt nice, og hun følte at hun ligesom kunne skeje lidt mere ud i hendes person, som resultat af dette, fordi hun følte sig bekræftet eller anerkendt i kræft af hendes bekendtskaber og hendes relationer. Som ligesom en forståelsesramme for sig selv. Det kender man jo godt, men med et langt større fokus på, at det jo er hendes venskaber der ... Vægter højere - i mange tilfælde end hendes romantiske forhold, fordi man også har et eller andet sted i baghovedet, at "jo, selvfølgelig er det her romantiske forhold sygt vigtigt, men at der også er et latent behov for at realisere venskaber på samme plan".

K: Men det er sådan lidt sjovt, fordi jeg tror, hvor hun har sådan en meget .... positiv måde at se det på, altså, at hun føler sig special fordi hun føler at hendes venner er specielle, der har jeg en tendens til at have den omvendte følelse. Af at jeg godt kan føle mig mindre værd, fordi jeg synes at mindre værd fordi, jeg synes at mine venner har gang i så mange fede ting, og er så smukke, og der har en tendens til at vende det til det negative, og se mig selv som "gud, hvem fanden - hvad kan jeg? For de kan så meget". Men så holder jeg da meget mere af hvordan hun ser tingene - det skal jeg da også prøve at praktisere. Hold da kæft.

J: Ja, men hun føler, at de kan lide hende, så må det være fordi, at hun er nice.

PART 2

K: Det er jo også rigtigt nok.

J: Men jeg kan sagtens følge dig, for det er nogle af de tanker jeg selv har haft. Hvor jeg nogle gange har følt, at nogle venskaber kan være sådan lidt fragile. Hvor jeg har følt at man ligesom skal være opmærksom på, hvordan man er ift. til nogle af sine venner - sådan, at nu skal jeg være på en bestemt måde, ellers kan de ikke lide mig. Man skal ligesom redigere i sig selv, fordi man også gerne vil være vellidt, eller man vil også gerne virke cool. eller sådan. Det gør nogle gange at... Ikke, iscenesætter sig - det er måske lige at trække den for langt, men nogle gange gør man måske alligevel lidt. Eller sådan, - "nu er jeg lidt irriteret, men nu prøver jeg ligesom at vende den om, for at mine venner/veninder bliver irriteret på mig." du ved. "Nu er jeg faktisk i dårligt humør, men jeg ved at de sætter pris på mig, når jeg er i godt humør, så nu bliver jeg nødt til liiiiige, du ved, drikke en ekstra øl, så jeg lige kan komme back on track". Og nogle gange føler jeg også lidt, at det kan blive lidt competitive. Fordi, Mette føler at hendes venner er inspirerende (flower power agtig type også), men hvor hun finder inspiration hos hendes venner, kan jeg nogle gange føle en passivitet, eller sådan, jeg kan næsten blive helt passiv. "Hold kæft hvor har de meget energi", altså, der kan jeg næsten gå lidt i tomgang, fordi... De kan så meget. Hvor finder de energien? i stedet for bare at sætte sig ned, og sådan., nu chiller jeg bare. Det kan godt blive lidt competitive.

K: Jeg tror måske også, at det er noget af det, der har gjort, at jeg har... i hvert fald sådan af... Jeg føler, at jeg har... Spredte venskaber. OG så har jeg et sådan samlet venskab, som Nico også er en del af, og det er måske også dér hvor jeg føler mest den der konkurrence... Hvor jeg så også... Måske først for nyligt fandt ud af, at jeg også godt kan være sårbar overfor dem. Også godt kan åbne op overfor dem - åbne op overfor ikke altid at skulle være glad og på og fyldt med energi. At der kan jeg i hvert fald mærke, at jeg kan mærke, at jeg nogle gange skal tage mig sammen for at være sammen, når vi alle er sammen. For alle er gode til at råbe højt, og så skal jeg også råbe højt, for overhovedet at kunne være med, ellers kan jeg lige så godt bare lade være med at komme. Og jeg synes også nogle gange, at jeg har været lidt i den situation, hvor jeg bare slet ikke har været klar på at skulle drikke mig fuld og have helt vildt meget energi, og have svært ved at sige, at man bare skal have helt vildt meget energi, og så kan man godt få den totalt nederen med sig selv, hvor man bare skal sidde i sådan et selskab. Øhmm.... Hvor man ikke føler, at man... altså, hvor man føler at det er helt vildt nederen at jeg ikke kan have helt vildt meget energi lige nu, for det bliver jeg ligesom helt vildt meget nødt til for ligesom at hænge ud med den her gruppe. Men det er sådan lidt sjovt, for lige nu oplever jeg også at jeg er lidt et andet sted i mit liv end de er. fordi mange af dem er næsten lige startet uddannelse. ØÆhmm, og har gang i alle mulige ting, og det er jo klart, for det har man jo når man lige er starter på et studie, og der har man

også bare gang i alle mulige ting, og det har jeg bare ikke lige nu, fordi jeg føler mig lidt i et mellemrum i mit liv lige nu, hvor jeg lige skal finde ud af hvad der skal ske i mit liv lige nu, og jeg er måske gået lidt i stillestand i mit liv lige nu, og når jeg så snakker med dem om det, går det meget hurtigt ud på, hvad jeg nu skal med mit liv, og sådan "kan du ikke lige gøre det her, eller hvad med det her?" Vi skal lige finde ud af hvad der skal ske med dit liv, og det synes jeg er sådan lidt grænseoverskridende. Jeg synes selvfølgelig at det er helt vildt dejligt at snakke med dem om det, og det er jo fedt bare at åbne op om, at jeg synes at det er lidt... sådan lidt hårdt, ikke lige at kunne finde ud af hvad fanden der skal ske, og hvad jeg har lyst til at lave, men jeg synes også det er... Hårdt, på den måde at det... At det føles som om at de bliver nødt til at sætte mig i gang med noget, så jeg kan være på samme niveau som dem. (pause)

Ja ,det er lidt en dobbelt-følelse.

J: Det kan jeg godt sætte mig ind i. Som om at man skal bevise noget - at man ikke er god nok som slacker. At man skal være god nok. I stedet for bare at sige, ok, fint nok, lad os drikke en øl på det. Du er lige i sådan et trummerum, det er fint nok. Der har vi allesammen været.

K: Men jeg tror også at nogle af dem har en tendens til at fixe ting og ordne ting - og derfor er jeg et helt vildt sjovt projekt. Så kan de ligesom ordne mig ,eller finde ud af hvad der skal ske med mig.

J: fuuuck lort, det lyder lortet. Jeg kan der mig selv i samme situation.

----- småsnak om vin etc. -----

K: Jeg snakkede om min veninde Linnea, der lige er flyttet til Kolding for at starte på Designskolen - og hun synes, at det er SÅ svært. Hun savner helt vildt meget nogen hun kan tale om lidt dybere ting. For, det kan jeg sagtens sætte mig ind. Jeg er jeg jo også uden studie, så jeg har bare mit arbejde, og det er helt vildt dejligt, at en gang imellem at kunne få lov til at tale om nogle ting med mine kollegaer som er lidt dybere. Øhm, ja. Fordi... Det er sådan lidt grænseoverskridende at skulle gøre, og også lidt grænseoverskridende at skulle høre om deres liv, da man ikke er venner med dem, og at høre dem åbne op omkring deres liv. OG jeg synes, at det er enormt befriende, da det gør dem meget nemmere at forstå og meget mere menneskelige, i stedet for denne her kollega der bare altid ser pisse godt ud, og så er det bare helt vildt rart at høre, at okay, der er også noget skrøbelighed i dig. Eller, du har også noget du dør med. Men det er lidt sjovt, det der med, at man efterspørger dét. Det tror jeg lidt altid jeg har set som, at jeg jeg først er blevet rigtige venner med folk efter at de har åbnet

op omkring nogle ting. For så er det ligesom om at man får et eller andet specielt.

J: Tillid?

K: Ja,

J: Jeg tror også at tillid er en af kerneordene i venskab. Jeg har også forsøgt at finde opskriften på venskab - altså, hvad propper jeg ned i blender for venne-smoothien bliver virkelig nice? Men nogle af de ting jeg faldt over-nej, lad mig spørge dig først: Nævn fem ingredienser til venskabssmoothien?

K: Øhm... Helt klart tillid. svært... At være sig selv. Om det er det der skal være ordet... Men i hvert fald en afslappethed eller en umiddelbarhed. æhmm....

J: At man ikke nødvendigvis skal bevise noget?

K: Ja, netop bare kan komme og spise en pizza og ryge en cigaret uden at sige noget - altså, at man tør at være sig selv uden at sige noget. Tryghed er lidt i tråd med den. Rigtig meget.

J: Vi kunne kalde det tryghed?

K: Ja, god. Svært...

J: Første indskydelse. Det behøver ikke være noget dybt - det kan sagtens bare være noget umiddelbart.

K: ... Ja. Nogle venskaber kan også meget være for en bestemt periode - muligvis fordi, at man i perioden kan give et eller andet. Ja, altså, at man ligesom har et eller andet på hjertet. Man har... Noget som man skal hinanden.

J: Tænker du, at det er noget du kan bruge? For den periode, for det state of mind - altså, at personen stimulerer det du går igennem nu. Så det er også noget som de kan give dig - så det bliver lidt et spørgsmål om at - altså, ikke for at tage dit ord i min mund - men det jeg hører dig sige er, at det også er et spørgsmål om, at de giver dig dét, du har brug for, hvad enten end det måtte være. Altså, om det så er et billigt grin over ... et-eller-andet. En eskapade man har haft. Eller én man kan krænge sit hjerte ud til, eller blot en der gider gå en lang tur mens man taler om fugle. Hvad man nu egentlig lige har behov for.

K: Ja, helt sikkert! Øhm.. Det var tre sådan meget dybe ting. Det er jo bare, at man skal have det pisse sjovt sammen.

J: Humor.

K: Ja, humor, omsorg er lidt en del af de andre ting også på en eller anden måde. Men jeg tror, jo - kærlighedsomsorg, sådan en berøring er en ret stor del af... Det er noget af det for mig, at... Når man nærmer sig hinanden, så aer man også hinanden eller holder om hinanden.

J: Kan man kalde det for intimitet?

K: Ja.,

J: Måske omsorg og intimitet i én sætning? selvom det selvfølgelig er et sindssygt stort emne, der kræver sindssygt meget forklaring.

Så det du nævnte før var: Tillid, tryghed, at kunne bruge hinanden konstruktivt - til at stimulere forskellige sider af en selv - ikke nødvendigvis den samme side, men mange forskellige sider af en selv, man har jeg jo mange facetter af ens personlighed der bliver stimuleret af forskellige slags venner. Så nævnte du humor samt omsorg/intimitet. Vil du umiddelbart sige, at det var sådan en gennemgående tendens hos dine venner?

K: Hmm... Ja, det vil jeg faktisk mene. Og jeg tror også, at det er der, hvor skellet ligesom ligger mellem et bekendtskab og hos ens venner. Fordi.. Jeg tror, humor er den eneste ting, som jeg kan placere over på bekendtskaber - det ville jeg ikke kunne med de andre ting. Ja.

J: Humor er heller ikke nødvendigvis - eller jo, man skal selvfølgelig kunne grine af de samme ting, det skal ikke være kedeligt, men humor - for mig i hvert fald - er heller ikke nødvendigvis ... Elementært i forhold til venskaber. Sidsel kan f.eks. være den største stenbider i verden. Altså, totalt usjov... Og dyster (flækker begge i grin her) - men det synes jeg også er lidt sjovt. Sidsel er bare sådan en mærkelig sjov gammel nisse. Hun er også bare sjov i sig selv.

K: (griner), men humor - altså, venskaber er jo også andet end altid det dybe. Det er jo også humor, og at man altid jo bare har det godt sammen - sådan, sjovt sammen.

J: Sådan lidt pik og patter agtigt

K: Ja, præcis.

J: Det var virkelig stenet sagt - måske noget lidt mere cool.

K: Griner, nej det synes jeg fungerer ret godt.

K: Det var overraskende svært. Men jeg synes, at du opsummerede det meget fint.

----- toiletpause -----

J: Det bliver sjovt, at høre det her om nogle år med alle vores tanker. En samtale på bånd. At tænke tilbage på disse... DYBE tanker.

K: Jeg synes fandeme det er hårdt hele tiden at have rigtig dybe tanker. Man er meget bevidst om sig selv.

J: Sig selv i verden

K: bevidst om alt omkring én. Hvis man ikke er dét, så falder man totalt ud. Altså. Jeg ved ikke om det er... Vores tid, eller om det altid har været sådan. Det har det nok i en vis grad.

J: Jeg tror, inde for de intellektuelle klasser har der altid været en tendens til selvansøgelse og selvanskuelser, altså, denne pillen i navlen, tror jeg er meget toneangivende - hvem er jeg som en krop i en verden - hvem er jeg i forhold til mine omgivelser. De der mere eksistentielle overvejelser som klart sker i kraft af at man også åbner sig intellektuelt i forhold til sine venner, og man skal realisere sine potentiale. Og sådan... Men, jeg tror også det er besluttet lige nu. Altså, vi har jo ikke den samme umiddelbarhed som vores forældre havde. Eller i hvert fald mine forældre. Det var meget mere... Så skal vi giftes, og så skal de have børn, og så er der en karriere. Vi kan vælge indenfor en regnbuens palette, der gør at vi bliver nødt til at stille os selv de her eksistentielle spørgsmål og have de her tanker og samtaler selvom det ER pisse hårdt og totalt navleanskuelser og det gør os bare mere forvirrede end før. men vi kan jo ikke bare vælge frit fra leveren, da vi skal tage ansvar for vores valg, fordi det vi gør, kan have indflydelse på resten af vores liv, og der er ingen andre der kan påtage sig skylden for os, hvis vi vælger forkert (Foucault).
Meget af vores liv bliver jo udlevet i vores hoveder fremfor en fysisk tilstedeværelse.

K: Det er også nogle af de tanker jeg har haft, den sidste stykke tid... At, hold kæft hvor kunne det bare være befriende at lave noget helt andet end det jeg havde tænkt mig at lave. Altså, hvor kunne det være fedt, at lave noget helt andet. Som ikke er selvreflekterende og højtideligt.

J: Selvhøjtideligt?

K: Ja, lige præcis. Men samtidig kan jeg også mærke, at jeg tror, at jeg ville have det som jeg har det nu - med bare at arbejde. Blot et pengejob. Så jeg er også bange for, at jeg ville komme til at kede mig helt vildt i det. Fordi man netop bare går på arbejde og det er bare arbejde, og så holder man bare fri, når man har fri. Men jeg tror heller ikke, at jeg ville kunne stille mig tilfreds med det. Ikke at kunne.. Have så let ved at ligge mit arbejde fra mig.

J: Det tror jeg også er pisse sundt i en periode. Bare, fuck det. Jeg har så mange forventninger til mit liv, og jeg burde gøre dét og dét i forhold til min karriere, men altså. Fucking sundt at ligge al den ansvar over for mig selv fra mig og så bare kede sig. Og så kan det godt være, at man ikke lever op til sine venners forventninger til én ift. deres liv, ikke, men hold kæft hvor er det også bare... Skønt.

---- Snak om Nanna ----

SLUT

INTERVIEW MED ANDERS BOBEK

A: Jeg er 27, og jeg er vokset op i provinsen, Stenløse - sådan 25 km udenfor København. Først sammen med begge mine forældre, og de blev så skilt, da jeg var omkring 10 eller sådan noget. Så har jeg en lillesøster der er 2 år yngre end mig, og min far flyttede så til udlandet for en kort tid efter boede så i Stenløse et års tid, hvor mine forældre så var skilt, og så valgte vi så at flytte til udlandet med mor og søster til Kiev, Ukraine. Min far blev så boende. Boet i hhv. Kiev, Moskva, Beograd, Frankfurt. I 10-12 år. Efter de blev skilt. Vokset op med en enlig mor, jeg og min søster. øh.. Jeg var meget genert og indadvendt, gik ikke til sport, spillede meget computer. Grunden til at jeg ikke gik til sport, var fordi jeg var meget bange for mødet med de nye børn. Jeg var meget bange for at interagerer med nye børn, jeg ikke kendte - det var okay at gå i skole, for der kendte jeg jo de her andre børn, men det her med at møde nye børn, havde jeg denne her kæmpe-kæmpe angst for - jeg var meget nørdet, og jeg havde de her alt for korte bukser - dengang bukser IKKE skulle være for korte, og hættetrøjer og spillede så rigtig meget Xbox. og... Ja, så voksede jeg jo så op med denne enlige mor og ret fraværende far. Han... Jeg så ham et par gange om året. To gange måske. Lidt oftere i starten.

Ja. Så fandt jeg ud af min seksualitet, jeg blev meget bevidst om, at jeg var homo - og jeg kan huske, at jeg fik de her tanker om - sådan lidt OCD-tanker agtigt, som at hvis jeg f.eks. kunne komme i skole på 20 minutter og ikke 21 minutter, så var jeg ikke homoseksuel, eller hvis der var 10 lygtepæle i denne her række af lygtepæle, når jeg talte dem, så ville jeg ikke være homo. Eller sådan noget. Mens jeg kæmpede lidt med.

Endte så med at springe ud som 15-årig. Og gik så fra at være denne her super-super nørdet - jeg var den sidste der drak i klassen, jeg ville ikke have nogen mobiltelefon, fordi jeg synes at, "adr"- hvad skulle jeg bruge sådan en til? Og da jeg så skulle møde fyre på boyfriend.dk, var det nok en god idé at have en mobiltelefon. Så var jeg vidst også den sidste i klasse med en telefon.

Altså, det var ikke sådan, at jeg blev mobbet i klassen før jeg sprang ud - altså, jeg var overhovedet ikke én af de populære, men altså, det var en lille klasse, det var privatskole, de var meget bevidste om... At man ikke måtte mobbe. Så jeg var overhovedet ikke en af de populære, men heller ikke den der sådan rigtigt blev inviteret med til festerne. Indtil jeg så sprang ud - så ændrede det sig. Jeg mødte den her forfærdelige fyr, der løg sig yngre, end det han egentlig var... Som-øh, som tog mig med i Jack and Jones, så jeg fik et helt nyt outfit, og kom i skole fra den ene dag til den anden med voks i håret og Jack and Jones tøj, og var meget smart. For det var vitterligt fra

den ene dag til den anden, jeg mødte op og ret hurtigt også ændrede personlighed, og mødte nogle meget feminine fyre i nabobyen Ølstykke, var der meget feminine ½et eller 2 år ældre Søren - meget sej. Ville gerne være frisør. så begyndte jeg at gå i byen med ham og... Mange af de der gutter i dag - som jeg dengang gik i byen med - er den dag i dag reality stjerner (griner). Eller hvad man nu kalder det.

Jeg begyndte at.. Farve mit hår, og sådan en periode hvor jeg kun gik i hvidt tøj - hvide stramme jeans og hvide Kawasaki og hvide strømper, og hvide skjorter med sort hår med blåligt skær i det - jeg ved ikke hvor dygtig ham Søren var, trods for, at han gerne ville være frisør. Brugte hårmascara med glimmer i. Krøllet hår, så. Det var sådan en daglig rutine.

Og så var jeg lidt en del af sådan nogle typer. Jeg følte aldrig at jeg passede sådan rigtig ind i den konstellation. Altså, jeg var jo stadig for meget kort tid siden super nørd, og de havde jo også nogle... Altså, det var jo meget forførende, ikke, at man kommer ind og, jeg synes jo at de var så seje, og lige lidt ældre og... Og...

Da jeg var seksten mødte jeg så denne her fyr, der var 10-11 år ældre, og som jeg så blev kæreste med, og han var læge og... havde alle de fantastiske venner, der barskuespillere, og forfattere og Ph.d.-studerende... Det var... øh, gjorde så også lidt at jeg kom ud af denne her reality-bøsse verden. Jeg havde altid interesseret mig for politisk, men nu fik jeg også gjort noget ved det, og jeg kom ind i Dansk Gymnasiers sammenslutning, og sad der i deres... Bestyrelse og ... æhh, forvandlede mig så, og blev meget mere sådan punket, og gik fra af være denne her person der kun gik i hvid, til nu at blive provinspunk ved selv at lave hullerne i ens' jeans og tog til ungdomshuset demoer, og blev ligesom til en del af dét miljø. Fik nogle venner der var meget mere punkede, eller flippede eller sådan hippie-agtige....

Og som allesammen også var... Altså, de fleste af dem var også bøsser... Øh,,, Jeg kan huske, lige der da jeg sprang ud, da havde jeg kun veninder, og der gik det så op for mig , at jeg havde brug for homoseksuelle venner. øh...

Så det har jeg været bevidst om at dyrke.. JA. Så var jeg så kæreste med ham der i tre år næsten. Øhm, ...

J: Og hvor gammel var du der?

A: 16-19 år. (pause)

A: øh... Og så blev jeg jo lidt en del af hans vennegruppe, hvilket jo var lidt sjovt, da han jo faktisk var en af de yngre i hans vennegruppe. Øh , og det var jo rigtig fantastiske mennesker, men det var sådan lidt... øh, svært, da vi så endelig slog op. Det var et forfærdeligt brud, der tog mig årevis at

komme mig over. Jeg var så åbenbart denne her lille provinsbøsse, der blev introduceret til dette her fantastiske liv med de her fantastiske mennesker, og så skulle jeg til genfinde mig selv igen, ikke. Efter der. Og finde nye venner, og jeg kan huske nogle af de få venner jeg havde, som var mine egne, var ret dårlige til at håndtere det her brud - jeg var virkelig ked af dette her brud, og jeg mistede faktisk flere af mine gode venner, fordi de var for ... De simpelthen ikke kunne håndtere at jeg blev så ked af det, i så lang tid, som jeg jo var efter det brud. Så skulle jeg så ud og finde nye venner.

J: Og der var du 19-20 år.

A: JA... og det jeg gjorde fordi jeg var så ked af det, var at jeg søgte om at komme til Uganda med Dansk Røde Korts, og blev udtaget til at komme afsted sammen med en lille gruppe sammen med nogle andre frivillige. For ligesom at komme sådan væk fra det hele. OG blev så også venner med dem, og er stadig venner med dem i dag. Vi ser stadig hinanden måske hver anden eller tredje måned - altid til Nytårsaften. Ja... Så mødte jeg så nogle venner og.. Blev venner med nogle tidligere bekendte i den... I den periode af mit liv. Mange af dem var stadig ældre end mig, altså, det var de allesammen. Sådan, 8 år ældre, 10 ældre eller 15 år ældre. Men på én eller anden måde, så - selvom det jo skaber en eller anden dynamik, så... betyder det lidt mindre i homomiljøet - altså, der er selvfølgelig en stor fokus på det i homomiljøet - men altså, der er jo ikke så store chancer for at få børn i homomiljøet, så man bliver bare lidt ved med at feste og ved med at.. Til man... er 60, skulle jeg lige til at sige, ikke.

Så det jeg følte var at jeg havde nogle festvenner. Nogle jeg gik rigtig meget i byen med i den periode og det var hovedsagelig den relation vi havde i den periode der. Altså, det kunne da godt være at vi kunne mødes en gang i mellem og drikke en kop kaffe, men vi ville hovedsageligt tage ud flere gange om ugen. Og så begyndte jeg så også at få nogle andre venner, som jeg så kombinerede med... også med mine festvenner og det overlappede lidt. Som jeg så sådan, altså, rigtige venner, ikke. øhh.... Og så tog jeg lidt rundt nogle år og var meget ked af det, og arbejde som skuespiller og arbejdede lidt for Røde Kors, og.... Kunne ikke finde ud min uddannelse, og søgte ind på journalisthøjskolen og, søgte ind på en anden uddannelse der så lå i Herning, og blev derefter nødt til at flytte til Silkeborg, da jeg ikke kunne finde noget i Århus. OG... Læste der i et år, og så kom jeg så ind på journalisthøjskolen, og så var alting godt, og skulle så lige pludselig flytte til ... Århus, men var meget i København altså stadig og holdte kontakten til de her venner.

Ja... Og så boede jeg der i Århus, og inden da havde jeg haft sådan lidt en kæreste, uden at være forelsket i sådan 11 måneder - mere sådan en trykkesting. Og så... fandt jeg min ekskæreste jo... DJ'ede til en fest, og var tre måneder yngre end mig. Og vi... Blev ret hurtigt kærester, og .. Han gik på arkitektskolen i Århus, vi tog ud og rejste en masse, jeg tog ham med til

Uganda, hvor jeg havde boet i et halvt år. Og vi købte lejlighed sammen.
Ja... (pause)

Og så slog vi jo så op for fem uger siden. Bl.a. fordi jeg fandt ud af, at han havde været sammen med fire af mine allerbedste venner, to af dem i hhv. 2 og 3 år. Nogle af de venner jeg lærte at kende bl.a. der i start 20'erne og allerede i slut teenage år. øhm,... Nogle af dem der ikke var festvennerne. Men ... (pause) Men så... (pause) Tætte-tætte venner - jeg havde jo boet med tre af dem, ikke. Så dem... I ... altså, mindst én gang om ugen. Mindst.

J: Alle fire?

A: Ehm, altså, ja. Eller sådan to af dem i hvert fald. Mindst én gang om ugen. Ofte hver for sig. For de var ikke venner. Og... Og så... Jeg havde boet med tre af dem, ikke. Så der var én af dem, jeg måske så én gang om måneden eller hver anden måned - men stadig en tæt ven. Den sidste stykke tid havde han så godt boet i udlandet, ikke, men altså.

Ja, så det er så min livshistorie, i sådan maggitterning version. Jeg har godt nok lidt mistet tiltroen til homomiljøet, som ellers har været et sted jeg har kæmpet for, og et sted jeg har været for-person for, og noget hvor jeg har været sådan meget stor del af min bevidsthed og identitet, og sådan et safe space, hvor man kunne blive forstået og respekteret, osv. Men der er jo også... Det her der er med at være... At kunne vælge sine egne venner. og altså, at man som homoseksuel, er der en risiko - alt efter hvordan man ser på det - for at man f.eks. ikke får børn. Hvor man ikke får den stabilitet i sit liv. OG den ændring - der er jo det der med at bøsser jo kan feste til de er 60, for de har jo kun ansvar for dem selv. Kun ansvar for dem selv. Og det er jo noget, jeg har tænkt meget over også, noget jeg har tænkt meget over, at altså mine tætte venner er min familie, altså. Jeg har jo selvfølgelig en dejlig, dejlig familie og min far er også flyttet tilbage til Danmark, og jeg har også et dejligt forhold til ham, og han har også fået små børn. .... Og min mor er blevet gift igen. Min far er gift, men det der med at man vælger sin egen venner eller sin egen familie via sine venner, fordi der bare er den der risiko for, eller chance, for at man ender uden børn, selvom man egentlig gerne vil have børn, da man ellers ender lidt... Alene. Øhm. Og heldigvis så har jeg et rigtigt stort netværk - mine venner fra Røde Kors, og en gymnasieveninde, og nogle ... hvad kan man sige. Bekendte - jeg har en masse venner der bor i udlandet, desværre. Men jeg har også sådan rakt ud til folk fra tidligere vennerrelationer. Du ved, sådan, De der.. Ikke-tætte venner. De der venner man har der ikke er tætte. Og det er meget heldigt i denne her situation. Altså, jeg tror, der er mange, som hvis de stod i denne her situation og mistede deres fire bedste venner, så havde de ikke nogen tilbage.

Mine venner fra journalisthøjskolen, ikke.

J: øhm, hvordan vil du beskrive venskab? Altså, ikke objektivt selvfølgelig, men fra et subjektivt standpunkt.

A: Et venskab for mig. En person som man kan stole på. At man kan stole på, at de kommer og hjælper én, når man har det dårligt. og som tager imod at man hjælper dem, når de har det dårligt. Nu er det selvfølgelig noget jeg fokuserer på lige nu, fordi at det fandt jeg ud af, at jeg ikke kunne. Det er selvfølgelig en anden faktor, ift. hvordan jeg definerer mine venskaber nu.

Det er en person man kan grine med, men også grine lidt af. Altså, som ved, at hvis man driller, så er det kun kærligt. og som ikke tager sådan noget for personligt. Jeg har tendens til at være ret sarkastisk. Altså, én som sådan virkelig forstår det. Det er ikke en der... I årevis boller med ens kæreste uden at fortælle det, og rådgiver én, når man taler om problemer med ens sexliv. Eller ens følelsesliv - det er det ikke. Ehm.

Det er dem man også kan dele sit... Sin dagligdag med. Det synes jeg, er virkelig virkelig vigtigt, at det der med, at hvis man lige kommer gående forbi deres lejlighed, så kan man lige ringe på, det er ikke noget med, at så skal man sende en sms først.

Ja.

J: Det er sjovt, at det lige er de ord, du bruger - Altså, sådan det interview jeg lige har begået, ikke - sådan, hvis du kunne sætte ord på nogle følelser, ikke, nævn f.eks. fem følelser, som beskriver venskaber, så nævnte hun: folk der er der for én, og også om behovet for at man selv yder omsorg, og så sagde hun humor, og så sagde hun hverdag. Som de første tre, og det er præcis de første tre du selv lige har nævnt. Det er lidt sjovt, synes jeg, fordi hverdag er ikke en følelse, men det er det jo så åbenbart i et venskab.

A: Det handler jo også om tryghed, ikke. Altså, vi er jo mange af sociale væsner, og det kan jo... skabe en eller anden ro, at "årh, mand, nu sidder jeg her og har tømmermissere, og kunne virkelig godt flade ud med en ven", eller sådan. Årh, nu er jeg virkelig stresset på arbejde, men nu kan jeg lige ringe til den ven, og så kan vi lige drikke en fyraftensbajer, ikke - altså, den der tryghed.

J: Hvis du.. .Altså, det er ikke helt det samme spørgsmål, men hvis du skulle sætte ord på nogle følelser som du forbinder med venskab, hvilke ord, ville du så bruge - og du må selvfølgelig meget gerne bruge de ord som du lige har brugt. Altså, hvad forbinder du med venskab , hvad er vigtigt for dig i et venskab?

A: ehmm, det er jo... At kunne stole på hinanden - trust. Tillid, ja. øh... Og det handler jo også om, det her med tillid især når man er homo for mig - jeg har aldrig været sammen med mine venner. Jeg har en enkelt gang været sammen med en ven, da vi var fulde sammen i et sommerhus. og knaldede, da jeg var 19. Men jeg går meget op i ikke at ... bolle med mine venner. Og det er noget som jeg ved, at der er mange af de her gutter, der har bollet med hinanden. Og det er ikke fordi jeg ikke er frigjort, men det handler også om tillid for mig, og att jeg kan føle at vi kan ligge i samme seng uden at det skal være seksuelt, og... uden at der eventuelt kommer noget form for drama ud fra det, der kan ødelægge venskabet. Altså, venskabet er meget vigtigt for mig - altså, jeg vil aldrig have sex med mine venner, fordi der er en risiko for at det, det skaber en eller form for drama eller misforståelse - eller ugengældte følelser eller jalousi eller sådan noget. Tillid er meget vigtig for mig, ikke.

Så skal der være en eller anden form for gensidig respekt. Eller en eller anden form for magtbalance, som jeg ikke sådan helt... Altså, det skal ikke være en uligevægtig magtbalance, og det handler også meget om denne her magtbalance. (pause)

Fordi, vi skal også være ... Vi skal jo nok indse, at man kan have nok så mange venner, og vi kan være nok så forskellige, men når jeg kigger på min vennegruppe, så minder de jo også meget om hinanden, ikke. De minder på mange måder om mig . Altså, nu har jeg en enkelt håndværker-ven, ikke, som læste tre år på journalisthøjskolen ,men droppede så ud, og havde en erhvervsuddannelse i forvejen, ellers er de jo akademikere, eller journalister eller på en eller anden måde tilhører den kreative klasse. Arkitekter, og... Eh... Eller, studerende, ikke? Men hvor de studerer en eller anden længeregående uddannelse. Altså, der skal også være en eller anden ligevægt. Det betyder selvfølgelig også, at jeg også kan have venner der ikke tilhører de her grupperinger, men. Jeg har da også venner fra da jeg boede i Uganda. Men altså, ikke tætte venner. Så der skal også være en eller anden ligevægt. Det er sjovt, jeg har kun én veninde tilbage fra gymnasiet, som jeg stadig snakker med, fordi at jeg aldrig følte at, der jeg voksede om der i Stenløse, at ... jeg havde særlig meget tilfælles med de folk. Jeg flygtede jo hele tide til København og tog på bøssebarer og prøvede at finde nye venner, fordi at jeg følte, at jeg ikke passede ind der. Og hende jeg har der, er så tilfældigvis snart uddannet læge, ikke? Og igen, jeg siger jo ikke, at man ikke kan have venner fra ... Som har nogle helt andre interesser, og.. Men-æh. Men når jeg kigger på min vennegruppe, så. Så er der da de her Røde Kors typer, men så arbejder de for FN eller i ministerier, og sådan. Altså... Eller er skuespillere - det er selvfølgelig ikke en akademisk uddannelse men det er da en kreativ uddannelse.

J: Den tilhører i hvert fald en eller anden form for kreativ klasse. Helt sikkert.

A: Så, ligevægt. Også sådan... Så er der... hvad har jeg sagt. Respekt. Ligeværd. Jeg synes jo også at humor er god ikke, men det siger jo også sig selv. Man skal kunne grine, når man er sammen. om de samme ting. Kunne vide hvornår hinanden er sarkastiske.

J: Mmm.... I siger meget de samme ting. Ikke nødvendigvis for at sammenligne jer, men for at opsummere om der måske kunne være tendens eller om det bare er lidt en tilfældighed, men hun siger meget det her med at hun bliver - hun føler sig legitimeret i kræft af hendes venner, altså, hun er lidt i kræft af de venner hun omgiver sig med. Altså, nu fornemmer jeg, at du ligger ret meget vægt på ... Hvilken klasse dine venner tilhører, eller hvad de beskæftiger sig med.

A: Altså, det er jo ikke noget jeg ligger vægt på, når jeg altså, medmindre jeg bliver interviewet, altså, det er jo ikke noget jeg tænker over i min dagligdag med mine venner, eller sådan. Altså. øh.. Altså.

J: Men det er bredt accepteret ind om sociologi at man selvfølgelig omgiver sig med venner man kan spejle sig selv i. Men... Jeg ville bare sådan høre, om det er noget du tænker over, eller noget du kan genkende? Altså, følelsen af, at man er lidt kræft af dine venner, ens identitet afhænger også meget af ens venner. For at vende tilbage til det du startede med at sige, at du havde dine reality venner fra Ølstykke, og prøvede du ligesom dén identitet af, og det passede måske ikke så godt, og så prøvede du en anden identitet af, og blev punker, og det passede lidt bedre, men det var stadigvæk ikke helt godt, og så blev du politisk engageret og så var det lige som om, at du fandt mere og mere.. Din egen. Så man er jo også meget i kræft af sine venner, ikke.

A: Jo, selvfølgelig. Også omvendt - man bliver jo også påvirket af det, ikke. Altså, man vælger jo ikke kun venner på baggrund af hvem man er, man udvikler sig jo også i kræft af de her venskaber. Det går begge veje. Men selvfølgelig, altså, og igen - det er jo ikke noget man er bevidst om, eller jeg er i hvert fald ikke. Det er jo ikke sådan... Der er jo flere ting der skal passe sammen, det er ikke kun, åh, du er akademiker "tjek", men., ..

J: Er det med til at inspirere dig? [hvilket] Dine venner? Altså, i kræft af deres .. Personligheder, de ting de laver, de ting de gør med deres liv.

A: Ja, det tror, jeg godt man kan sige... (skeptisk). Ja.... Det er det vel nok. Altså, der er jo også et eller andet - at, hvis man tilhører en eller anden gruppe mennesker, så er der jo også en eller anden - man bliver jo nødt til at holde niveauet forholdsvis højt. eh.. Og det gør man jo så også automatisk - igen, ikke noget jeg gør bevidst i dagligdagen, men man skal da holde.. Altså, der er jo en masse folk, der laver nogle virkelig fede ting.

Mine bekendte og mine... venner. De laver jo allesammen nogle fantastiske ting. Og... Og så kan man sige... Der er jo også nogle journalistvenner, og de er jo i høj grad med til at inspirere mig, men det er jo fordi, at så kan man lave projekter sammen, og bruge det sådan lidt mere...

PART 2

J: Hmm.... Lad os se, hvad betyder venskaber for dig i din hverdag.

A: Lige nu, som det er nu, i min hverdag, så er det jo en støtte - en måde hvorpå jeg kan flygte. Jeg forsøger at se folk hver dag. Men det er jo også en special situation. Jeg tror også generelt at når man er single, så ser man også sine venner noget mere. Eller i hvert - og bruger dem endnu mere, ikke. Også bare til at fylde sin dagligdag ud med. Men... Øhm... (pause) Altså. Hvad var spørgsmålet igen?

J: Hvad betyder venskaber for dig i din hverdag?

A: Ja, men det betyder jo... Altså, jeg elsker jo f.eks. at lave mad, jeg gider bare ikke lave mad til mig selv alene. Ellers så laver jeg jo mad, som jeg spår kan spise i de næste fire dage, men så skal jeg jo også spise det samme i fire dage, og hvem gider det. Så bliver det bare til sådan noget rugbrødsmadder. Det er jo en lille ting, men det er også det der med at kunne gøre nogen glade ved at lave mad.

J: Føler du, at du har et behov for at være i et forhold? Og her tænker jeg et romantisk forhold.

A: Ja. Det har jeg. Altså, ikke lige nu.

J: Nej, det er klart - men over tid eller på sigt, så har du klart et behov for at ha' et eller andet.

A: Altså, jeg havde jo spurgt min eks her til sommer om han ville gifte sig med mig.

J: Er det et behov for en eller anden form for tosamhed, eller er det bare... Et romantisk behov. Hvori ligger den - hvad bliver opfyldt emotionelt?

A: Altså, ens partner for mig er jo ens aller tætteste ven. En fortrolige, og en man kan komme hjem til og en man kan dele sin hverdag med, og fortælle alle de kedelige historier, som ens hverdag også består af. Som man kan være lidt ked af sammen med, som man kan kæmpe lidt med, og som man kan være lidt svag overfor. ØH... Og det... Det søger jeg da. En man kan ligge planer med for fremtiden. Det gør man jo ikke med venner sådan rigtigt. Eller så planlægger man jo en rejse sammen eller sådan. Men med en partner der kan man jo drømme dig to år frem, fem år frem . ti år frem. Ja, og så lige inden vi slog op, der sad vi og kiggede på sommerhuse i Sydeuropa, da vi begge skulle til at arbejde, og så kunne det bare være rigtig lækkert med et sommerhus i Sydeuropa. Eller... Skal vi arbejde i udlandet? Eller skal vi have børn? Sådan de der mere langsigtede planer, der også kan være motiverende, eller fungere som en rettesnor. Det fungerer også som en tryghed - den der bevidsthed om at man tænker langsigtede, og derfor også tænker på hinanden på det lange løb, ikke. Ja, det søger jeg da. Og det er svært at have med venner - selv tætte venner. At man lever stadig med tætte venner, individuelle liv. OG det gør man selvfølgelig også med en partner, men i mindre grad- både individuelt og så lever man også et liv sammen. OG det synes jeg... Giver det mening?

J: Ja, ja, klart. Helt sikkert. Meget interessant. Det adskiller sig super meget fra hende jeg lige har interviewet. Øhm, Hun er lige sammen med hendes første kæreste nu her. Og jeg tror, at hun er måske 24-25, du ved. Øhm, så hun har levet størstedelen af hendes voksenliv - siden puberteten hvor hun ligesom har haft en behov for et seksuelt eller romantisk forhold til en anden person. I den periode har hun levet, snart, et årti, uden at have det her forhold som du snakker om.

A: Ja, jeg har jo snart været i et forhold i sammenlagt 8 år. Siden jeg fyldte 15.

J: Så man kunne kalde dig for en serial monogamist?

A: Ja, har så været single i 4 år ud af 12. Så ikke sådan helt serial. Samt det her forhold i Århus på 11 måneder, hvor vi ikke var forelskede, det var bare en tryghedsting. Bare en sexting.

J: Ja, helt sikkert. Ja, men hun har et helt andet forhold til hendes venner faktisk. Eller i hvert i forhold til tosømheden som du snakker om. Og som du higer til efter, det her med at ... At der er nogle der ligesom, som du kan være sårbar overfor og du kan ligge - altså, det er sådan lidt ufiltreret i forhold til dine følelser.

A: Det ved jeg heller ikke - der er jo også ting som man siger til sine venner, og som man ikke siger til sin kæreste og omvendt. Altså, der er jo forskellige dynamikker afhængig af hvad det er for nogle forhold man har til hinanden. Øhmm... Og generelt, så er der også ting der er nemmere at sige til sine venner end til sin partner.

J: Hvad kunne det være?

A: æh, jamen ... Det kunne jo være hvis man har et dårligt sexliv. Det kan være, hvis man synes, at partnerens forældre er pisse-irriterende, eller hvis man ikke synes, at partneren er ambitiøs nok. Man synes, at partneren er for doven. æhm, man synes at-øh... Altså, der kan jo være mange ting hvor... Det kan være nemmere at tage den med sine venner. End at sige til en partner, eller det skal man jo bare sige på en anden måde. Altså, det er jo forskellige dynamikker afhængig af hvilke forhold man taler om.

J: JA, helt sikkert.

A: Men igen, jeg synes, at det er sværere at tænke langsigtet med venner. End det er med... en partner, ikke.

J: jo. Ja, Helt sikkert. Øhm,...

A: Sig til, hvis du har brug for rygepause?

----- rygepause -----

J: Altså, det virker som om, at der har været lidt en gennemgående tendens i din fortælling - og ret mig endelig, hvis ikke det er sådan, at du føler det. Men som om at venskaber også har haft en tendens til at være lidt flygtige? Altså, hvor du har skiftet venner, og personlighed - som man jo gør i teenageårene, det er jo klart. Det er noget alle typisk gennemgår. Men også generelt - gennem sorgen med din første kæreste da du var - 19-20 år? AT du ligesom også mistede nogle venner gennem sorgen. Der kan man selvfølgelig også spørge sig selv hvilke slags venner, eller lige så meget fordi du ændrede personlighed, men i hvert fald havde der været en tendens med dét og-

A: Jeg tror simpelthen ikke, at de kunne håndtere, at være der for mig i min sorg.

J: Nej, præcis. Og selvfølgelig nu her har du jo så også lige gennemgået et kæmpe chok i forhold til tillid i forhold til dine venner. ØHm...

A: Jeg vil lige indskyde at de her venner jeg lige har mistet er nogle jeg har kendt hhv. 10 og 8 år. OG .... 5 år og ... 5 år, ikke.

J: Jo, præcis. Så det er nogle tætte og lange venskaber, med masser af historie, der ligesom har været med til at dokumenterer dit liv på godt og ondt eller sådan.

A: Ja...

J: Lød det som om, i hvert fald. Men det er ligesom om at der er en gennemgående tendens - ikke med flygtige bekendtskaber, fordi det lød som om at de ikke har været, men at du trods alt flere gange har oplevet et eller andet brud med dine venner. Tror du umiddelbart at det har påvirket dig, eller er det ikke noget, du går og tænker over i -

A: Selvfølgelig er det da noget der påvirker mig. Altså, igen, mine er da nærmest min familie, ikke. I hvert fald nogle af dem. Nogle af dem VAR. Selvfølgelig påvirker det da én, det er... Men jeg vil ikke kalde dem flygtige venskaber. Altså, jeg har jo kendt dem i lang tid. Men jeg er meget bevidst om - i et venskab - (pause) altså,... Det lyder jo så selvfølgelig som en kliché, men det der med altid at hjælpe, og at være der for personerne, og... øhh... Har måske også nogle gange lidt tendens til at være for sød, og være for hjælpende og være for...

J: Dig?

A: JA... OG det er meget vigtigt for mig altid at se det bedste i folk. Og det kan selvfølgelig også godt være problematisk, hvis det så viser sig, at de så i virkeligheden er nogle svin. Der var f.eks. én af de her venner, hvor jeg tænkte - det her, det overrasker mig virkelig ikke at han boller med min kæreste. Så blev jeg også lidt overbevist om, at han bollede - eller forsøgte at bolle med mig, og han bollede også med en anden ven jeg har, og på den måde, så overraskede det mig virkelig ikke, og alligevel, så insisterede jeg på at være.... Være en god ven, og være... Være der for ham.

J: Ved du hvorfor?

A: Hvorfor? Altså.... Jeg ved ikke om der er en eller anden psykologisk eller sociologisk grund til det, men... (pause) Mine relationer skal bare være 100%, og... (pause)

J: Hvad betyder 100%?

A: Kærlige og ærlige og man kan være der 100% for hinanden, og øhm... Og sådan, se det bedste i folk. Altså, jeg kan ikke være venner med folk, som ... Hvor det ikke kan eksistere - altså, jeg kan ikke være tætte med folk, hvor det ikke eksistere (de 100%). Øhm...

J: Nej, du virker til at være meget loyal.

A: Meget loyal. Det kan også gøre én blind.

J: Er du loyal på samme måde, som hvis man f.eks. snakker om en familie, og man siger, at det kan godt være den fulde onkel er lidt dum at høre på, men man elsker ham jo alligevel. Eller sådan.

A: Jeg har en fucking irriterende onkel. Ham skal jeg bestemt ikke... Men ja, som en bror, ikke. Eller en søster.

J: Ja... Tror du at venskab for dig - med din livshistorie og med det her med, at chancen for ikke at få børn, f.eks. - påvirker det din måde at relatere til folk på?

A: Jeg ved ikke om det påvirker mine relationer, men det er i hvert fald noget, som jeg er bevidst om. Jeg ved ikke om det påvirker mine umiddelbare relationer, men er da noget der har påvirket mig over de sidste uger, ikke. Hvad tror du, at chancen for dét (ikke at få børn), påvirker mig hvordan?

J: Spørg du mig, hvordan jeg tror, at det vil påvirke dig?

A: Nja, du var ved at stille mig et spørgsmål, og så afbrød jeg dig.

J: Nå, næh, altså, det var egentlig bare det. Altså, om du tror, at det har en eller anden påvirkning på dig, ift. hvordan du relaterer dig til dine venner med tanken om, at de her venner nok muligvis er nogle, der ligesom... Kommer til at være der.

A: Det er noget, som jeg har bevidsthed om, men det ville også være forkert at sige, at, f.eks. heteroseksuelle venskaber er mindre... Stærke eller... Er mindre tætte fordi, at de ved, at de på et tidspunkt får børn, og ... En Familie og en base derigennem. Altså, det tror jeg ikke, at det er. Men det er i hvert fald noget, jeg er blevet bevidst om. At det er der en risiko for. Og derfor er det også så utroligt vigtigt, at... Ja.

J: Helt sikkert. Æhm. Synes du, der er en opskrift på venskaber - altså, nu har du jo været inde på det, men synes du, at der er forskellige slags typer venskaber? F.eks., så nævnte du, at du har nogle festvenner, og du har nogle du mødes med, og har du nogle som du er tætte med, og nogle du ses med en gang med, og så har du grupper eller sådan...

A: Ja, jeg har jo mange af mine Røde Kors venner, som jeg ses med i grupper, og nogle af ser jeg også med individuelt, og andre ses jeg kun med i den kontekst der hedder, nu er vi alle sammen sammen. Eller sådan er det, og det er jo stadig dejligt. Det er stadig nogle gode venner. Jeg ved ikke, om jeg har en opskrift på venner, men der er forskellige typer, og for mig er det i særdeleshed vigtigt, ikke at gå i seng med mine venner. Det lyder jo som en banal ting, hvis man er heteroseksuel, - skulle jeg lige til at sige - sådan, selvfølgelig gør man jo ikke det - men det er der rigtig meget af i homomiljøet. Og det har jeg set også godt kan skabe drama, og jalousi, så det er noget, jeg er blevet meget-meget bevidst om. øhm, at min ekskæreste så gik i seng med alle mine venner er så en anden historie (sagt en kende syrligt). Men altså.

A: Altså, sådan noget med, at man skal kunne røre hinanden som venner, uden at det bliver underligt, eller seksualiseret, så man ikke kan sove i samme seng som sine venner, osv. Det er da vildt vigtigt for mig. øh. At kunne gå rundt i underbukser... Og det er jo bare en special relation når man er homoseksuel fordi at man, der er risiko for at man begynder at tænde på hinanden eller at man... Ja. Men det er stadig meget vigtigt for mig.

J: At holde det adskilt?

A: Ja, ja,..

J: Ift. den måde man knytter sig til hinanden emotionelt, hvordan vil du sige, at der er en forskel på, hvordan du knytter dig til dine venner og hvordan du knytter dig til en kæreste? Og... Altså, kan man have nok i det ene eller det andet?

A: Det ville jeg ikke kunne. Altså, ikke på sigt i hvert fald. Jeg vil da gerne have begge dele. Altså, det er jo også det, jeg har nævnt før - altså, med en kæreste man jo... Altså, tænke fremad. Planlægge sammen med, end man kan med sine venner.

Jeg havde en rigtig, rigtig god ven som flyttede ind sammen med mig. Og vi sås også sammen måske en gang om ugen. OG så flyttede han ind her sammen med mig. Her i lejligheden. Og det gik op for mig, at vi overhovedet ikke kunne finde ud af at bo sammen, og vi har været venner siden vi var 19 (griner) - det var ham der, der var i sommerhus med mig, og vi havde sex 2 gange - meget dårlig sex to gange. øh.. Og så har vi været venner i årevis, og så flyttede han ind, og det kunne vi slet ikke finde ud af. Fordi, at når jeg var sammen med ham - normalt, før han flyttede ind, der var han jo altid på og klar på at være social, og se film, og gå tur og gå med i byen, og jeg fandt bare ud af, han... Når han boede... Altså, i det hjem han havde brug for, der havde han bare brug for at være sig selv og ikke nødvendigvis være social. Og jeg er meget - forholdsvis social- med mine samboer også. Og jeg opdagede lidt denne her side af ham, og altså, jeg ville gerne se en masse... RuPauls Dragrace og drikke lidt rødvin på en hverdag, og det havde han slet ikke overskud til. Og der kan man sige, at i forhold til det, i forhold til et forhold, så har det både venskabs-aspektet, men man skal jo også kunne have hverdagen sammen, og man skal også kunne overskue hinanden i hverdagen. Altså, jeg elsker jo mine venner, men det er jo også en anden form for kærlighed, end man har overfor en partner. Så på den måde er der jo en forskel. jeg kunne godt bo sammen med min ekskæreste, men ikke sammen med min gode ven. Som jeg stadig er venner med i dag - han har endnu ikke bollet min eks.

J: Hvor mange venner har du umiddelbart?

A: JA.... Der må du lige definere venner, fordi, jeg har jo mange mange venner - rigtig mange venner. Hvor tætte venner har jeg?

J: Hvordan vil du definere venner, hvis jeg bare spurgte dig sådan frit fra leveren? Hvordan vil du definere det begreb?

A: Folk som... Jeg har lyst til at se, ikke når jeg er fuld. Folk jeg har lyst til at rejse mig. Folk jeg har lyst til at... Spise middag med. æh... Folk som jeg også kan... Kan dele-øh, mine tanker med. Det må være venner. Så er der nogle man gør det mere med, og nogle med gør det mindre med. Så er der nogle, man føler sig tættere på og andre mindre tæt på. Men hvor mange venner har jeg.

J: Sådan, slag på tasken. Det behøver ikke være præcis.

A: Jeg har vel.... (tæller lydløst) 15-20 venner?

J: Hvor mange tætte venner har du så?

A: Altså, der har jeg jo lige mistet en god...

J: Procentdel af?

A: Procentdel af, ja... Måske (lang pause) Nok 8 tætte venner.

J: JA.

A: Det er også mange ift. at jeg lige har mistet fire. Så det er nok tættere på 20, end det er på 15. Måske jeg har 9 tætte venner?

J: Hvad er forskellen på de tætte venner og de 15-20 venner?

A: Det er sådan nogle, som jeg kan se. sådan, en gang om ugen. Hvor jeg overhovedet ikke ligger bånd på mig selv. Hvor jeg slet ikke redigerer i hvem jeg er. øh. Dem der møder op, også når det er rigtig hårdt.

J: Altså, du møder dem uredigeret. Hvordan giver det sig til udtryk?

A: Det kan være den måde man joker på, eller de ting man snakker om,

J: Hvad med følelsesmæssigt?

A: Jo, jo, det er jo også dem jeg elsker. Der er gode venner som jeg holder af, og så er der også dem jeg elsker. Der er også en forskel dér.

J: Hvor meget giver du af dig selv.

A: Rigtig meget. Rigtig meget.

J: ER dine følelser også uredigeret?

A: Ja, det er de. Jeg giver rigtig meget. Altså, det er den eneste måde, jeg kan have en relation på. Og jeg giver også meget til de venner, der ikke er mine tætte-tætte venner, men som bare er mine gode venner.

J: Øhm... Nu er der sådan cirka... Det. Altså, ikke så meget mere. Sådan ind om sociologi. så nu er det mere løst. Ind om sociologi taler man om at man 'negotiator' sin følelser med sine venner.

A: Det må du lige uddybe.

J: Klart, at man f.eks. - ikke kun med sine venner, men folk man generelt interagerer med. Altså, den energi jeg sender ud, vil reagerer på. Så vi forhandler hele tiden - altså, smiler jeg, vil du smile, og hvis jeg begynder at trække mig tilbage, vil du også trække dig tilbage. Det sker helt naturligt, og har ikke nødvendigvis noget at gøre med noget dybt. Her tænker jeg at venskaber, har en lidt anden struktur end en - lad os kalde det en blodrelateret familie - sådan er det selvfølgelig ikke altid, men ofte. F.eks. da man var teenager kunne man smække med døre og råbe af sin mor, og så stadigvæk forvente omsorg og aftensmad om aftenen. De samme former for emotionelle og irrationelle udbrud kan man jo ikke helt på samme måde begå over for sine venner, og forvente samme uhæmmede kærlighed?

A: Det synes jeg nærmest er omvendt for mig. Altså, Jeg er mere mig selv sammen med mine venner end jeg er overfor min familie - eller sådan, selvfølgelig skal man tale ordentligt til hinanden, men nu er jeg ikke den der smækker med døren generelt. Og er meget sådan bevidst om at tale hvis der opstår problemer. Med mine venner.

Med min familie er jeg mere redigeret end med mine venner. Min mor kan stadig finde på at tale til mig, som var jeg et lille barn. F.eks. da jeg gik igennem denne her break-up periode, var hun så ked af det, at hun blev totalt hønemor, og jeg nærmest skal trøste hende. Æhm... Eller når jeg er sammen med mine bedsteforældre, som jeg er ret tætte med, er der jo også ting, som jeg ikke taler om. Altså, man taler jo ikke om de grindr-dates, som jeg lige hopper på, eller når jeg er sammen med min mor og hendes nye mand, da vi er meget politisk uenige. Så der taler vi ikke om politik, og som journalist kan det være meget .. Jeg er meget bevidst og politik og jeg interesserer mig meget for det. Ja..

Så jeg synes da i lang højere grad at jeg er en anden person, end den jeg virkelig synes er sjov, og er dejlig at være - og det er den person jeg er, når jeg er sammen med mine venner. Selvom jeg ser min familie ret tit, så ser jeg jo mine venner ret oftere. Og jeg kan være voksen sammen med mine venner, på en måde der kan være svær sammen med min familie.

J: Så der er klart en strukturel forskel på den måde som du er på, når du er sammen med din familie kontra sammen med dine venner. Hvad er det så, der binder dig sammen med din familie?

A: hm.. Der er jo også noget kærlighed, og nogle traditioner, og... Øh...
Altså,

J: hvorfor er familie så vigtig?

A: æhh.. Det behøver familie j heller ikke at være. Altså, det er jo nogle samfundskonstruktioner, men... Altså, jeg har da også familiemedlemmer, som jeg virkelig ikke kan lide... Fuck hvor er han nederen.

J: Jeg havde også sådan én

A: Så, der er jo også en historie. Min familie, altså, så har man jo selvfølgelig også sine venner, men i og med at man møder dem senere hen i livet, så. Er den historie jo også kortere, end den man har med sin familie.

J: Er det nemmere eller værre at miste venner eller familie? ikke bogstavelig forstand, men at man glider emotionelt fra hinanden, ligesom man slår op med en ven f.eks.

A: øh... Det kommer sgu an på venskabet og familien.

J: Altså, når jeg taler om venskaber og familie så mener jeg den primære familie: mor, søstre, far etc.

A: Ja, men det kan jo også være individuelt, ikke. For mig, ... Behøver der ikke være så stor en forskel på det.

J: Altså, der er ikke så meget mere... Men sådan igen, lidt løst - nu ved jeg godt, at du havde tænkt dig at fri til din kæreste her til sommer, men når du finder den næste fyr, du stoler på og er trygved, din næste kærlighed. Men har du en eller anden forestilling om, at det skal være resten af livet?

A: Det vil jeg gerne. Jeg er godt klar over, at hvis jeg sådan rationelt tænker over det, så er der ikke særlig store chancer for at blive sammen, men sådan som jeg går ind i et forhold, så er det med den tanke. Jeg kan ikke gå ind i et forhold og så tænke; om et halvt år slår vi op eller om et helt år slår vi op. Eller, nu er der problemer, så det kan jeg ikke overskue at arbejde på. Altså, hvis jeg er i et forhold, så er det fordi at jeg tænker, at det skal være for resten af livet.

J: Og resten af livet - det er simpelthen bryllup.

A: Nu skal jeg godt nok skynde mig, hvis jeg skal finde én og fejre diamantbryllup med.

// FIN //

Interview with Clara

The Interview conducted with Clara has not been transcribed, but is to be found in an audio-file.